ATEITIS

1959, NR. 6
BIRŽELIS

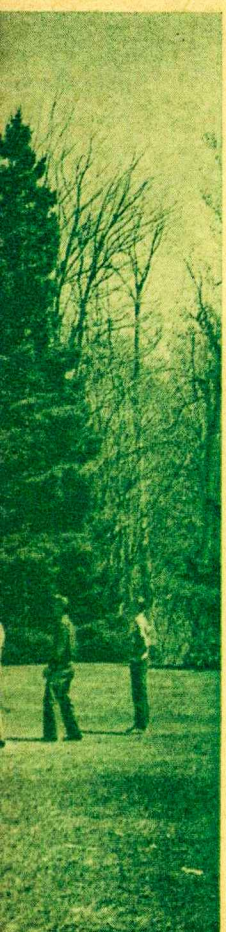

ATEITIS eina nuo 1911

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

1955 METAI Nr. 6

BIRŽELIS—JUNE

☆

Redaktorius — Paulius Jurkus

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS — Danutė Aleksandravičiūtė - Bobelienė, Gintrė Banaitytė, Sigitas Leimonas, Gediminas Naujokaitis.

Visą spausdinamą medžiagą redakcija taiso savo nuožiūra. Nepanaudoti straipsniai grąžinami autoriui prašant.

Administratorius — Kun. V. Dabušis

Redakcijos ir administracijos adresas:

ATEITIS, 916 Willoughby Avenue, Brooklyn 21, N. Y., U. S. A.
Tel.: GLenmore 2-2923

Prenumerata metams $5.00 pagal JAV dol. kursą

Garbės prenumerata metams $10.00

Atskiro numerio kaina 50c.

☆

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association.

"A T E I T I S"

916 Willoughby Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Subscription $5.00 per year

Single copy 50c.

☆

Second-class postage paid at Brooklyn Post Office

TURINYS

Jubilėjinis kongresas 145

Alfa Sušinskas
Gražios rankos 151

Nerima Narutė
Vitrina, Delta (eil.) 152

Reporteris
Ar kartais man nestoti į lietuvišką pranciškonų gimnaziją 153

Vyt. Vygantas
Pax Romana 156

Jonis
Praleiskit žmogų 158

Per prizmę
Vytenis — Ateitininkiškojo gyvenimo aktualijos 159

Vardai, įvykiai, idėjos 160

Studentų Ateitininkų Sąjungoje 164

Moksleivių Ateitininkų Sąjungoje 166

Kreivos šypsenos 168

Šachmatai ..... Viršelio III psl.

Viršelyje — šv. Antano gimnazija Kennebunkporte, Me.

Nuotr. V. Maželio

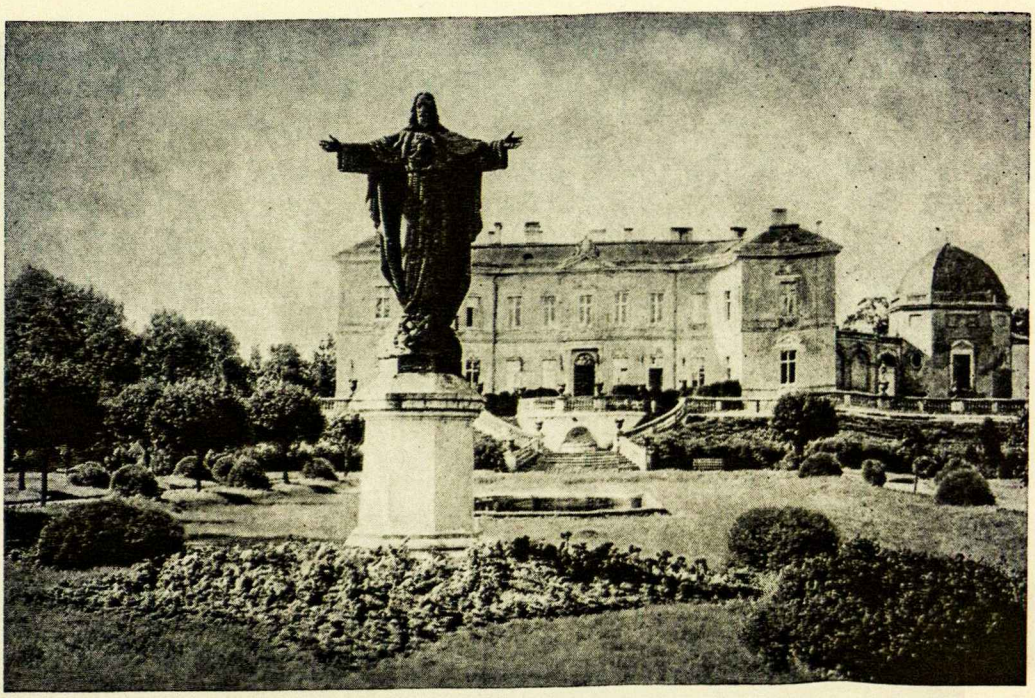

Palangos parkas su švč. Jėzaus širdies statula Nepriklausomos Lietuvos laikais. Aikštėje ties šia statula vyko 1927 m. konferencijos posėdžiai. (Statula dabar komunistų nugriauta)

JUBILĖJINIS KONGRESAS

ATEITININKAI baigia penktąją dešimtį metų nenutrūkstamos savo veiklos. Šiuo atžvilgiu jie yra pirmieji tarp lietuvių jaunimo organizacijų, nuėjusių pusės amžiaus kelią. *Jis formaliai prasidėjo 1910 vasario 19, kai buvo sudaryta pirmoji lietuvių katalikų studentų sąjungos valdyba.*

Pastangos organizuoti besimokantįjį katalikiškąjį lietuvių jaunimą reiškėsi ir anksčiau: 1908 metais įvyko atskirų asmenų keli pasitarimai, o 1909 spalio 28 buvo sudaryta organizacinė komisija tai minčiai realizuoti. Tad ateitininkijos pradžią galima būtų laikyti keleriais metais ankstesnę. Bet galima taip pat jos pradžią nukelti ir vieneriais metais vėliau, kai 1911 vasario antroje pusėje išėjo pirmoji Ateitis, o su ja pasklido ir ateitininkų vardas. Tačiau rašytinė Ateitis ėjo Kaune jau 1910, o spausdintinei telkta medžiaga; gimnazijose, kunigų seminarijose ir universitetuose formavosi pirmieji ateitininkų būreliai. *1910 metai, kaip ateitininkų sąjūdžio pradžia, yra jau įaugę ir į mūsų tradicijas.*

Pirmasis ateitininkų kongresas buvo sušauktas Kaune 1920 metais, ir jisai jau minėjo dešimtmečio sukaktį. Ateities redakcija ta proga išleido stambų sukaktuvinį numerį. Kiti ateitininkų kongresai taip pat buvo siejami su 15, 20 ir 25 metų sukaktimis; jie įvyko Kaune 1925, 1930 ir Telšiuose 1935. Vilniuje šauktąjį kongresą 1940 sukliudė bolševikų okupacija ir antrasis pasaulinis karas, nutraukęs kongresų penkmetinį ratą.

Po antrojo karo tėra buvusi stambesnė Reino konferencija 1947 ir vienas kongresas Chicagoje 1954. Jame išreikštas pageidavimas, jeigu neužklups kokie nelaukti įvykiai, *grįžti į penkmetinį ciklą ir 1960 susirinkti į šeštąjį kongresą 50 metų jubilėjui atšvęsti.*

★

FEDERACIJOS VALDYBA, vykdydama paskutinio kongreso pageidavimą, tuo reikalu pradėjo rūpintis dar prieš dvejus metus. Jubilėjinio kongreso klausimas buvo iškeltas naujai išrinktos Federacijos Tarybos pirmajame posėdyje 1957 birželio 8. Posėdžiui pateikti būsimojo kongreso metmenys ir pagrindinės idėjos; pasiūlyta kongresą šaukti vėl Chicagoje, kur galėtų susirinkti gausesnis dalyvių skai-

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

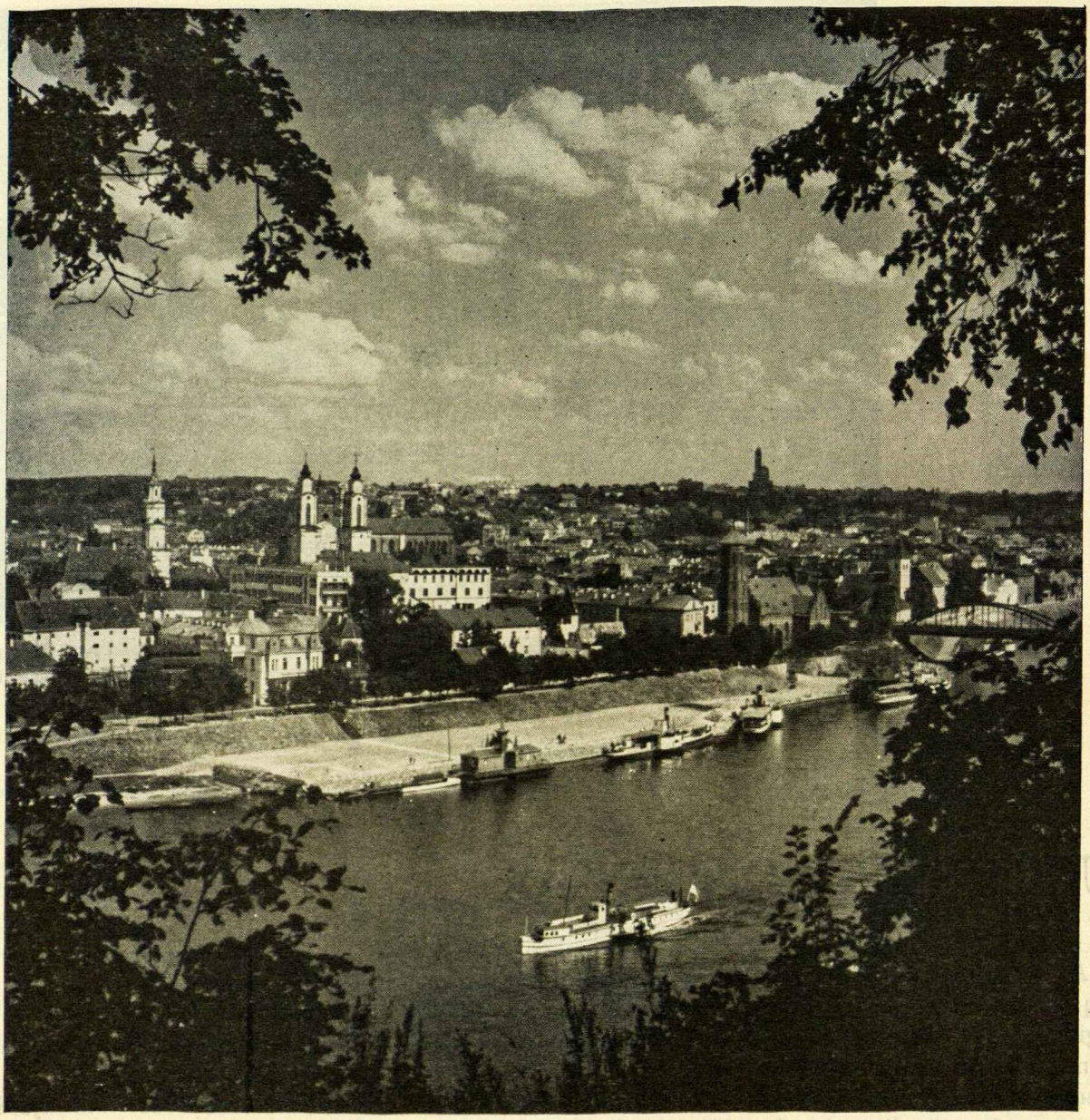

Kaunas, kur vyko 1920, 1925 ir 1930 metų kongresai Nuotr. V. Augustino

čius. Antrą kartą kongreso reikalai svarstyti Federacijos Tarybos posėdžiuose 1958 lapkričio 8 New Yorke ir gruodžio 13 Chicagoje. Iškeltas pasiūlymas jubilėjinį kongresą pravesti ištikimybės Kristui ir ištikimybės savajai Tautai šūkiu. Tarybos sudarytoji komisija su Federacijos vadu 1959 sausio 12 išsamiau aptarė kongreso pobūdį, atskirus jo momentus ir pagrindinių paskaitų temas. *Tais metmenimis atsirėmusi Federacijos Valdyba, kuri eilėje savo posėdžių buvo išsiaiškinusi įvairius techninius klausimus, 1959 vasario 21 sudarė detalų kongreso planą.*

Savo ruožtu Federacijos Valdyba dar 1958 sausio 8 nutarė prašyti Ateitininkų Sendraugių Sąjungos Centro Valdybą Chicagoje imtis iniciatyvos sudaryti Ateitininkų Jubilėjiniam Kongresui Rengti Komitetą. Tuo reikalu 1958 kovo 4 įvyko Federacijos vado pasitarimas su Chicagos ateitininkais — visų trijų sąjungų atstovais. *Komitetas sudarytas ir Federacijos Valdybos patvirtintas 1958 birželio 11 tokios sudėties: pirmininkas Kazys Kleiva, vicepirmininkai — kun. Jonas Kidykas, S. J., Jonas Kucėnas, Ona Stankaitytė ir Antanas Tumosa, sekr. Sofija Mažionytė, ižd. Alfonsas Pargauskas.* Komiteto nariai tuojau ėmėsi aiškinti eilę parengiamųjų klausimų, susijusių su kongreso posėdžių vieta, laiku ir atskirais momentais.

Federacijos Valdybai priėmus kongreso

darbų apybraižas, 1959 balandžio 12 Chicagoje įvyko bendras posėdis Komiteto Kongresui Rengti ir Federacijos Valdybos atstovų. Valdybai atstovavo gen. sekretorius kun. Viktoras Dabušis ir dr. Vytautas Vygantas. Aptarta kongreso eiga, įnešta kai kurių pakaitų į darbotvarkę, pasiskirstyta atliktinais uždaviniais. Federacijos Valdyba dar kartą tai persvarstė ir priėmė 1959 gegužės 1 posėdyje. Tuo būdu galutinai paaiškėję: *Ateitininkų šeštasis kongresas 50 metų sukakčiai paminėti įvyksta 1960 rugsėjo 3-4 Chicagoje.*

★

KONGRESAI ateitininkų organizacijoje nėra dažni ir tuo pačiu nebe eiliniai. Jie nešaukiame kasmet nei šiaip kuriom atsitiktinėm progom. Dar nepriklausomais Lietuvos laikais, kada sąlygos didesniem ateitininkų suvažiavimam buvo parankesnės, kongresai vykdavo tiktai kas penkti metai. Jie buvo šaukiami specialiam uždaviniui aptarti. Ateitininkų gyvenime ir veikloje tie kongresai yra turėję svarbų vaidmenį.

Pirmasis kongresas Kaune 1920 buvo susietas su Lietuvos valstybės atsikūrimu ir ateitininkų konsolidacija po Didžiojo karo sunkių išgyvenimų Lietuvoje bei Rusijoje, tebevykstant dar Nepriklausomybės kovom, pareikalavusiom iš ateitininkų nemažai aukų. *Pirmasis kongresas pabrėžė ideologinį ir ugdomąjį ateitininkų organizacijos pobūdį.*

Antrasis kongresas, įvykęs taip pat Kaune 1925, aptarė ideologinius ateitininkų principus bei pareigas ir nustatė trilypės federacijos struktūrą, priimtą reorganizacinės konferencijos Palangoje 1927. *Ateitininkų Federacija savo principų pilnatve, aiškumu ir sistemingumu bei organizacine struktūra, kaip daug kas šiandien pripažįsta, tebėra vienintelė katalikiškajame pasaulyje.* Tvirtus principinius ir organizacinius ramsčius jai davė antrasis kongresas.

Tretysis kongresas, sušauktas Kaune 1930, Vytauto Didžiojo ir šv. Augustino sukakčių metais, kėlė aikštėn praeities pamokas lietuviui ir krikščioniui. Ateitininkai buvo paraginti į sąmoningesnį susipratimą, tvirtesnį susiorganizavimą, brandesnę lietuviškąją kūrybą ir idėjinę kovą su pasaulio dechristianizacija. Iš čia ir to kongreso šūkis: *susiprasti, susiorganizuoti, kurti ir kovoti.* Jisai tebėra aktualus ir šiandien, kada lietuvių tautos kuriamasis darbas tebelieka nutrauktas antrojo Didžiojo karo ir tebekliudomas ateistinio bolševizmo vergijos Lietuvoje.

Kauno valstybės teatro rūmai, kuriuose įvyko 1925 metų didysis kongresas

Ketvirtasis Kongresas, susirinkęs 1935 Telšiuose dar prieš tą nelaimę, ištikusią mūsų tautą, atkreipė dėmesį į per lėtą kultūrinę Lietuvos pažangą, pavojingą tautų varžybose dėl savo egzistencijos. Kongresas ragino ateitininkus ir visus lietuvius *skubos keliu veržtis į pirmąsias kultūringųjų tautų eiles.* Ateitininkai jau tada pabrėžė, kad tautos didesnis kultūringumas yra kartu ir didesnė jos apsauga gali-

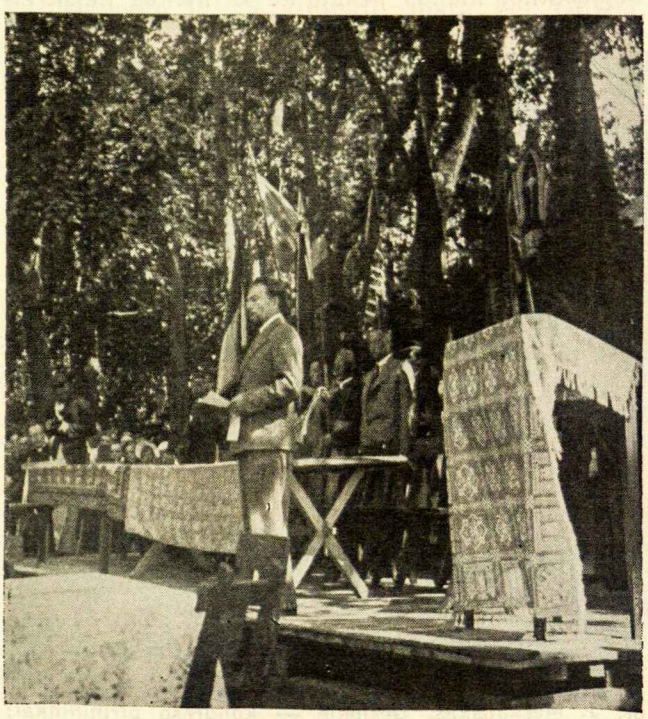

Prof. K. Pakštas kalba 1935 metų kongrese Telšiuose

mos nelaimės metu. Stipresnė fizinė jėga gali tautą laikinai pavergti ir išblaškyti, tačiau dvasia lieka atspari ir vėl susilaukia laisvės dienų.

Penktasis kongresas yra įvykęs jau Lietuvos nelaisvės dienomis — po ilgos pertraukos ir pirmasis užsienyje. Susirinkus Chicagoje 1954, kongresas susikaupė ties lietuvių tautos atsparumo ir išsilaikymo problemomis. Šiame kongrese buvo iškeltas gyvas reikalas *telkti visas savo jėgas tautos gyvybei saugoti,* kad Lietuva atgautų nepriklausomybę su mažesniais žmonių nuostoliais pačiame krašte ir užsieniuose. Vienur graso žudymas bolševikine prievarta, o kitur — nusižudymas nutautėjimu. Penktojo kongreso iškelta gyvybinė mums problema ir patsai šūkis, išreikštas tik kitais kiek žodžiais, po trejų metų buvo pakartoti lietuviškojo jaunimo kongreso Chicagoje.

Jau iš šių kelių apybraižų regime, kad ateitininkų kongresai paliesdavo pačius gyviausius ir aktualiausius gyvenamojo meto klausimus. *Jie vertino praeityje atliktą darbą ir paveldėtą palikimą; jie kūrė konstruktyvius planus ateičiai; jie skatino dabartyje kovoti už krikščioniškus ir tautinius idealus.*

★

PENKIOS DEŠIMTYS veiklos metų, paženklintų mūsų amžiaus nepaprasta įtampa ir idėjine kova, yra pakankamas įrodymas, kad ateitininkai nėra traukęsi iš tos kovos už krikščioniškus ir tautinius idealus. *Niekas jų neįgąsdino, niekas nesulaikė ir niekas neiškreipė iš savo siekimų kelio, kuris ėjo pro visus tarpsnius, kokie tik gali gyvenime pasitaikyti.*

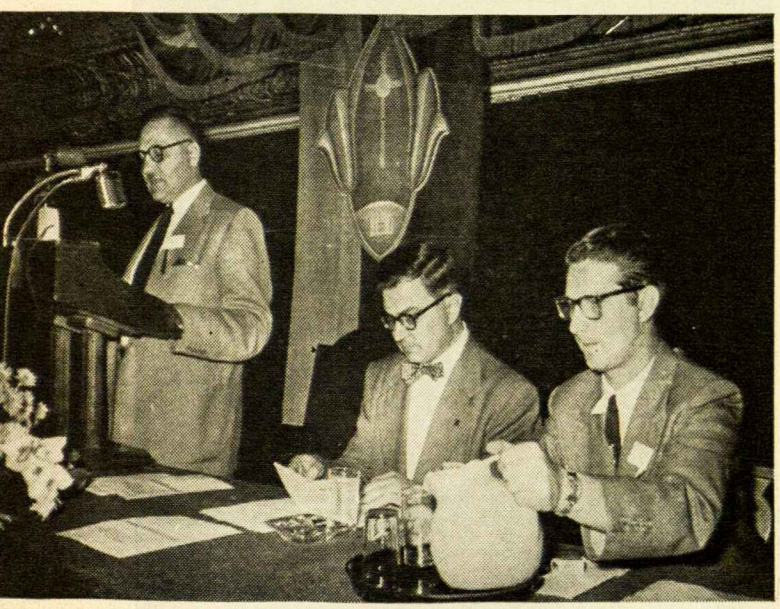

1954 m. kongresas Chicagoje. Kalba Tarybos pirmininkas dr. J. Meškauskas. Dešinėje — kongreso pirmininkai: A. Repšys, V. Vardys.

Reino konferencija 1947 m.

Per tą pusę amžiaus ateitininkai išgyveno svetimųjų ir savųjų priespaudą, veikė pogrindyje ir viešumoje, rinkosi paprastoje kaimo pirkelėje ir renkasi dangorėžių sketerose, buvo gausiai pasiskleidę savo tėvynėje ir plačiai yra išsklaidyti po visą žemės rutulį. Šiuose įvairių priešybių tarpsniuose ateitininkai patyrė skaudžių varžtų ir globos, susilaukė pagyrimų ir priekaištų, degė dvasios kaitra ir vėso, kilo ir slūgo, tačiau ištvėrė ir atsilaikė, it žaizdre grūdinama geležis, *išsaugodama savo ideologinį integralumą ir organizacijos tęstinumą.*

Apžvelgdamas tą ateitininkišką kelią, kurio net trys penktadaliai praėjo po nelaisvės ir tremties ženklu, šeštasis jubilėjinis kongresas atskleis turtingą patirtį ir vertingus praeities pamokymus. Jie labai pravers dabartinei padėčiai geriau suprasti ir ateities keliui naujas gaires nusmaigstyti. Čia didelės reikšmės turės žinojimas, kad *ateitininkų kelias, palenktas į Dievą ir Tėvynę, nė negalėjo būti be didelės įvaržos ir kovos.* Taip buvo ir taip lieka dėl to, kad ateitininkai yra katalikai ir ateitininkai yra lietuviai.

Ateitininkai *kaip lietuviai* yra įjungti į savo tautos likimą, kurį išgyvena kaip savo asmenišką lemtį. Gimę lietuvių tautos kovoje už savo laisvę dar su caristine Rusija, kovoję už Lietuvos nepriklausomybę, o daugumas augę ir brendę jau laisvoje Lietuvoje, ateitininkai ge-

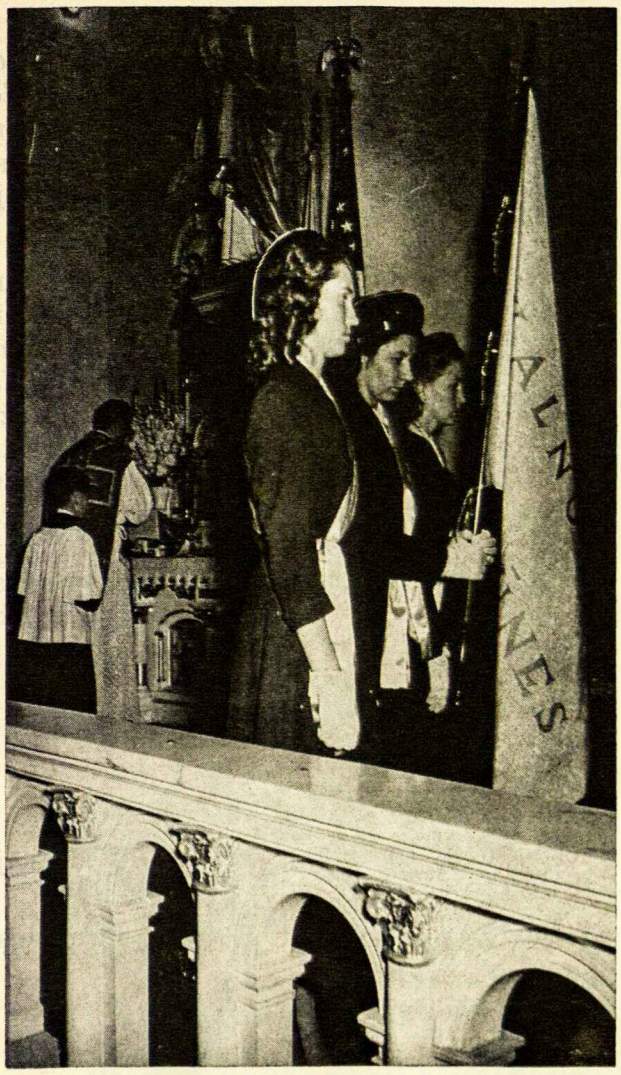

Giedrininkių vėliava Chicagos kongreso pamaldų metu

rai suvokia, kad jų organizacija rymo ant lietuvių tautos pamatų. Kova už tautos egzistenciją yra kartu ir gyvybinė kova už savo buvimą. Tie dalykai neišskiriami, kaip tautybė ir asmenybė, kuri skaidrėja arba temsta kartu su tautos pulsu. Ateitininkų Federacija dėl to yra kovos įvaržoje ir joje palieka, kol Lietuvos laisvė bus vėl atgauta. *Jubilėjinis kongresas šaukiamas šios egzistencinės kovos ženkle — kovos, susijusios su visos lietuvių tautos likimu.*

Ateitininkai *kaip katalikai* yra taip pat įjungti į Kristaus Bažnyčios likimą. Žmonijos istorijoje jį žymi nuolatinė gėrio kova su piktu. Toje apokalipsinėje kovoje, kuri dabar yra išplitusi į visą žemės rutulį, ateitininkai stoja už dieviškos tvarkos saugojimą savo tautoje. Jie pakilo kovai už Dievą dar anuo metu, kada mūsų laikų ateistinis tvanas, griovęs Dievo tvarką tautose ir valstybėse, vis daugiau plito ir kilo. Šiandien yra savo viršūnėje bolševikiniu pavidalu, tačiau dar nesimato ryškesnių atoslūgio ženklų ir dėl to nedaug vilties, kad staiga aprimtų tikinčiųjų persekiojimas ir priespauda, kurią sunkiai kenčia pavergtieji Lietuvos katalikai. *Šeštajame kongrese norime išreikšti gilų savo pasitikėjimą Dievo užtikrinimu gėrio pergalės.* Dievo Apvaizda teglobsti ištverminguosius ir ištikimuosius.

★

IŠTIKIMYBĖS pareiga dviejų kovos frontų akivaizdoje šiandien visu atidumu prisimintina esantiem už gimtosios žemės sienų ir šiapus bolševikinio teroro. Anoje pusėje ištikimybė savajai tautai bei savam kraštui ir ištikimybė savam tikėjimui nesuskaitomais atvejais paliudijama kančia, krauju ir mirtimi. Tam reikia labai tvirtos valios, aukos ir nepalaužiamo savo principų saugojimo.

Tokio pat nesvyruojamo tvirtumo reikia ir laisvame gyvenime, palenktam krikščioniškiem principam. Bet juos paminti gundo modernios civilizacijos pagoniškos nuokrypos. Su laiku ateina elgsena ir laikysena, kuri atsisieja nuo savo tautos interesų ir krikščioniškojo nusistatymo. Ištikimybės klausimas savai tautai ir net Dievui iškrinta iš minties.

Jubilėjiniame kongrese norima ypatingai pabrėžti ateitininkų ištikimybės pareigą gimtajam kraštui ir krikščioniškiem idealam. Kiekvieno ateitininko pareiga yra būti sąmoningu ir kovojančiu lietuviu, pasimokiusiu iš to, ką išgyvena ir ką aplinkui mato bei patiria.

Po pamaldų šv. Kryžiaus bažnyčioje

Taip yra darę tie pirmieji ateitininkai, kuriem taip pat teko gyventi už Lietuvos sienų, bet apie Lietuvą visą laiką galvojo ir liko jai ištikimi. Lietuvos gi laisvė jiem nebuvo tada nei kiek artesnė, kaip dabar. Lietuvai išsivadavus, ateitininkijos laukia ten nelengvas ir atsakingas darbas, susijęs su ištikimybe Kristui. *Ateitininkai tam yra, kad Kristaus tiesas daigintų savo tautoje — skleistų ir liudytų jas savo gyvenimo pavyzdžiu.* Tų kilnių pavyzdžių nestigo ateitininkam praeityje ir nestinga dabar, tik gal kiek pritrūksta viešumos ir didesnio aktyvumo. Kongresas turėtų įkvėpti daugiau drąsos, kaitros ir platesnių užsimojimų. Ruoškimės tam žygiui su dideliu entuziazmu ir susitelkimu!

★

PASIRUOŠIMO darbam teliko vieneri metai. Laikas iš mūsų reikalauja skubos, ryžto ir keleriopai didesnio judrumo, nes jau esame po didžiojo savo jubilėjaus ženklu. *Yra jau sutarta su Moksleivių Ateitininkų Sąjunga pradėti minėjimą šių metų vasaros stovykloje prie Detroito.* Kas gali, prašomas priderinti savo atostogas ir stovykloje dalyvauti. Ji bus jubilėjinė.

Taip pat pasiruošimo darbam tuojau turėtų būti patelktos visų sąjungų ir visų ateitininkų jėgos. Kiekvienas ateitininkas, ir neraginamas, turi jausti pareigą padėti Federacijos Valdybai ir Kongresui Rengti Komitetui ir ryžtis kongrese dalyvauti, jeigu toliai nėra neįveikiami. *Kongresas telkia viso pasaulio ateitininkus.* Jis turi būti gausus, sėkmingas ir įspūdingas, ilgai prisimintinas, kaip vienas iš didžiųjų jubilėjinių mūsų kongresų, žengiant per pusės amžiaus slenkstį ir skiriant jį Tėvynės labui ir Kristaus garbei!

ATEITININKŲ FEDERACIJOS VALDYBA

Simas Sužiedėlis — Federacijos Vadas,

Tėv. Viktoras Gidžiūnas, O.F.M. — Federacijos Dvasios Vadas

Kun. Viktoras Dabušis — Gen. Sekretorius,

Adolfas Damušis — AF Tarybos Pirmininkas

VALDYBOS NARIAI:

Prel. Jonas Balkūnas,

Antanas Masionis,

Renata Alinskienė,

Juozas Rygelis,

Stasys Lušys,

Vyt. P. Vygantas

Vasaros atostogos jau čia pat. Tuoj paliksite mokyklas ir linksmi grįšit į namus. Vieni turės progos ilsėtis, o kiti — įsijungs į darbą, kad rudenį vėl galėtų toliau tęsti mokslą.

Dirbančius ir nedirbančius kviečiame į vasaros ateitininkų stovyklas. Susitvarkykite taip, kad būtų laiko bent dviem savaitėm išvykti iš miesto į gamtą pas savo draugus. Kas jau kartą stovyklavo, tas žino, ką duoda ateitininkiškos stovyklos. Niekas neapsivils, ir visi grįš patenkinti.

Primename taip pat, kad vasarą geriausiai paskaityti daugiau knygų. Ypatingą dėmesį kreipiame į lietuviškas knygas, prie kurių mokslo metu kartais sunku prieiti. Pasiryžkite ir perskaitykite nors vieną lietuvišką knygą.

Kitas Ateities numeris išeis po vasaros atostogų rugsėjo pradžioje. Tam numeriui skirtą medžiagą siųskite kuo anksčiau — rugpjūčio pradžioje. Nepagailėkite nuotraukų iš stovyklų bei iškylų.

Visi, kurių adresai nuo rudens pasikeis, tuoj praneškit administracijai.

Gražios ir nuotaikingos vasaros visiems!

REDAKCIJA ir ADMINISTRACIJA

GRAŽIOS RANKOS

ALFA SUŠINSKAS

Viena iš būdingųjų ir esminių Kristaus mokslo savybių yra Dievo ir artimo meilė. Šventasis Raštas šią meilę laiko nedaloma. Ypač Naujajame Testamente yra aiškiai pabrėžiama, jog tikroji Dievo meilė nėra atskiriama nuo artimo meilės: tikėjimas yra negyvas to, kuris tariasi Dievą mylįs, bet kartu neturi artimo meilės.

— Jei kas sakytų: Aš myliu Dievą ir nekęstų savo brolio, tas melagis. Nes kas nemyli savo brolio, kurį mato, kaip jis gali mylėti Dievą, kurio nemato? Tą įsakymą mes turime iš Dievo, kad, kas myli Dievą, mylėtų ir savo brolį, — rašo šventasis Jonas Apaštalas savo pirmajame laiške (1 Jono 4, 20-21).

O šv. Matas yra užrašęs šitokius Išganytojo žodžius šiuo reikalu:

— Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antrasis gi į jį panašus: Mylėsi savo artimą, kaip pats save. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai (Mato 22, 37-40).

Dievo ir artimo meilės nedalomumą šv. Paulius Apaštalas šitaip įspūdingai nusako:

— Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš būčiau kaip žvangantis varis ir skambantis kimbolas. Jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visokį mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau kalnus perkelti, o neturėčiau meilės, aš esu niekas. Jei išdalinčiau visą savo lobį beturčiams valgydinti ir jei išduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda (1 Kor. 13, 1-3).

Dievo ir artimo meilės lygiagretiškumas pagal Šventąsias Knygas yra teoretiškai aiškus ir suprantamas. Tačiau praktiškai — netaipjau lengvai jis įvykdomas. Realiajame gyvenime žmogui esti kur kas lengviau mylėti vien Dievą, o ne artimą, nors tokia Dievo meilė tėra tariamoji.

Tikroji artimo meilė, kildama iš Dievo ir eidama greta su ja, yra ne abstrakti, bet reali, pasireiškianti darbais santykyje su artimu. Tuos darbus esame net surūšiavę į septynis dvasinius ir septynis fizinius artimo meilės darbus.

Tie dvasiniai artimo meilės darbai yra šie: nežinančius apšviesti, abejojantiems patarti, nuliūdusius paguosti, pikta darančius sudrausti, įžeidimus atleisti, nuoskaudas nukęsti, melstis už gyvus ir mirusius.

NERIMA NARUTĖ

VITRINA

Suaižėjęs lietaus išvagotas
Žemės delnas kvepia dirvožemiu,
Jaunais eglynais ir beržų sula.
Suskilęs stiklo indas —
Išsiliejusi upė,
Kvatojasi jaunu juoku...
Nuogais pečiais krantas,
Nespėjęs užsimest žalios rudinės,
Nustebusias akis įsmeigęs
Į mėlyną dangaus vitriną.

DELTA

Prasivėrė kalnuose staiga
Upės gysla gili.
Žemės pulso suspausti ranka,
Sulaikyti versmės negali.

Vis tolyn, vis platėja vaga,
Įsigriaužus į žemės narius,
Ir kalnų violeto danga,
Rodos, gyvį suspaudus užgrius.

Horizonte sutirpsta krantai,
Sukas juodas verpetų būrys,
Ir kraujoplūdy gyslos matai —
Susiliejęs dangaus vidurys.

Gi fizinius artimo meilės darbus išreiškiame sakydami: alkstančius pavalgydinti, troškstančius pagirdyti, nuogus apdengti, keleivius į namus priimti, kalinius ir belaisvius išvaduoti, ligonius aplankyti ir mirusius palaidoti.

Šitoks katekizminis artimo meilės darbų suskirstymas siekia populiariu būdu priminti krikščioniui, jog artimo meilės darbai turi apimti visą žmogaus gyvenimą.

Artimo meilės darbai yra praktiška žmogaus religinio tikėjimo išraiška. Jie yra vienas iš atgailos būdų: jie yra viena iš priemonių sielos išganymui pasiekti po mirties; jie tramdo žmogaus egoizmą; jais sušvinta tikrasis žmoniškumas.

Ne papuošalai, ne fizinė išvaizda yra žmogaus vertė, bet jo artimo meilės darbai. Drabužiai susidėvi, kūninė išvaizda sensta ir gali būti sužalojama. Tik gerieji darbai niekada nenustoja savo vertės ir reikšmės: jie skleidžia laimę šiame gyvenime ir nuopelningi amžinatvėje.

Vienos pasakėčios žodžiais, kartą susiginčijusios trys mergaitės beįrodinėdamos, kuri iš jų turinti gražiausias rankas.

Pirmoji mergaitė panėrusi savo rankas į švarų, permatomą upelio vandenį ir tarusi:

— Žiūrėkite, kokios baltos ir dailios yra mano rankos!

Antroji išėjusi į mišką ir tol rinkusi uogas, kol visi jos pirštai nusidažę rausva spalva. Grįžusi ji ėmusi didžiuotis savo rankomis kaip gražiausiomis.

Pagaliau trečioji mergaitė nubėgusi į gėlių darželį ir tol skynusi rožes, kol jos rankos pradėjusios kvepėti rožių kvapu. Tada ir ji pradėjusi didžiuotis savo rankomis.

Šio tuščio ginčo klausiusi dar ketvirtoji mergaitė, bet ji nesigyrusi savo rankų gražumu.

Toms trims pirmosioms mergaitėms besiginčijant, prie jų, vos paeidama prisiartinusi sunkia našta nešina senutė. Nė viena iš tų trijų mergaičių nepasisiūliusi senutei panešti naštos. Tik ketvirtoji, visą laiką tylėjusi, senutės naštą užsidėjusi ant savo pečių.

Tada senoji, nudžiugusi šios paslaugumu, prašnekusi į visas mergaites:

— Klausykitės! Gražiausios rankos nėra tos, kurios dailiai atrodo, nei tos, kurios yra nudažytos, ir ne tos, kurios yra iškvėpintos, bet tos, kurios padeda pagalbos reikalingiesiems..

Taip tarusi, ji pavirtusi angelu ir dingusi iš mergaičių akių anksčiau, negu jos suskubusios praverti savo burną.

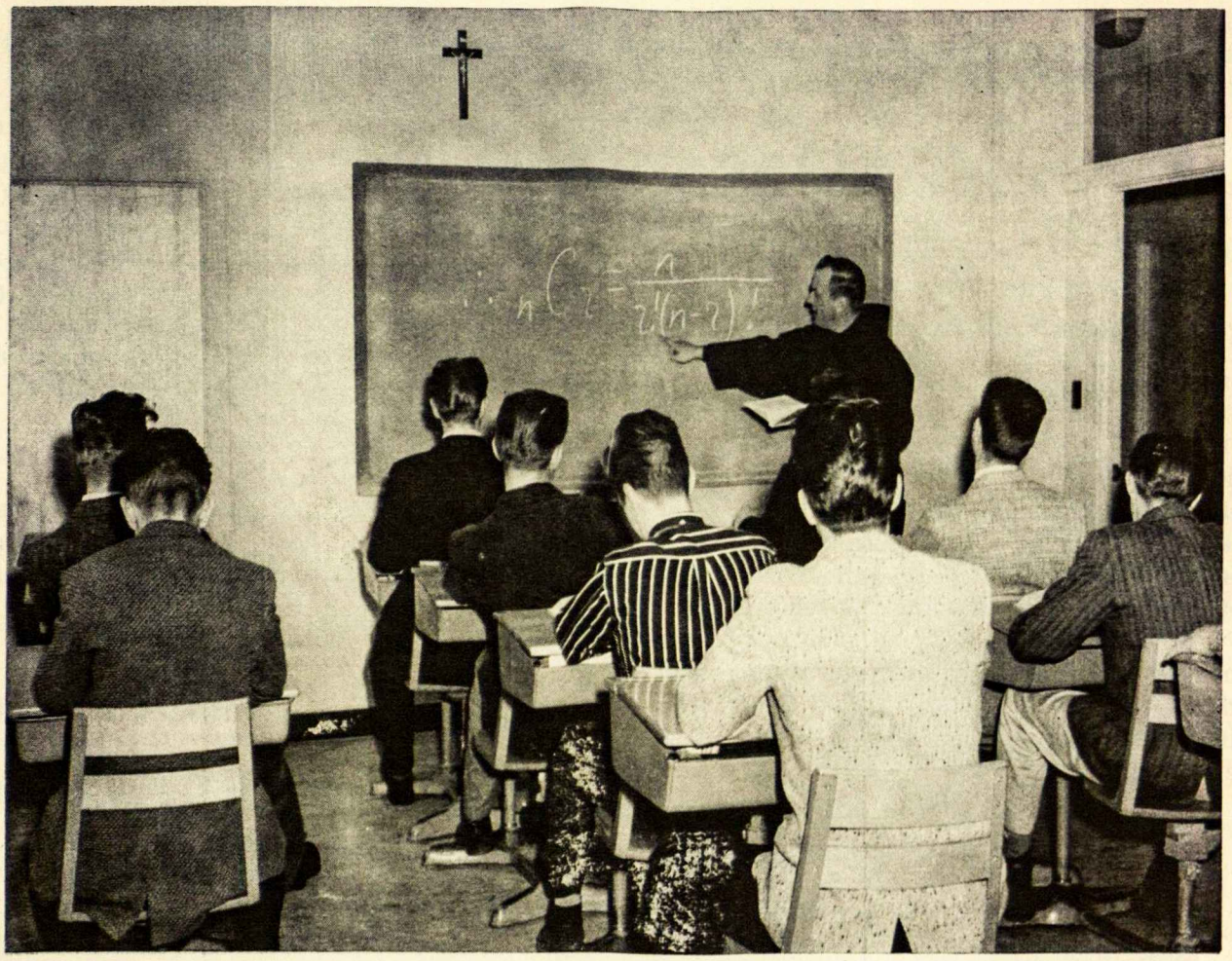

Matematikos pamoka šv. Antano gimnazijos III klasėje, Kennebunkporte, Me.

AR KARTAIS MAN NESTOTI Į LIETUVIŠKĄ PRANCIŠKONŲ GIMNAZIJĄ

Šį mėnesį daugelis jaunųjų "Ateities" skaitytojų baigs pradžios mokyklas ir jieškos augštesniųjų mokyklų. Daugelis, jų pigumo ir patogumo skatinami, rinksis viešąsias arba geriausiu atveju — katalikiškas augštesniąsias mokyklas savo gyvenamose vietovėse. Šias mokyklas lankydami, jie nieko negirdės apie savo tėvų šalį — Lietuvą. Jie čia nesimokys lietuvių kalbos ir literatūros, neišmoks Lietuvos istorijos ir geografijos, ir daugelis, amerikoniško oportunizmo pagauti, visai pamirš Lietuvos reikalus.

Ši baimė ne be pagrindo, nes tokių jau nemaža turime. Kad taip neatsitiktų renkantis augštesniąsias mokyklas, reikėtų rinktis lietuviškas. Jų mes irgi čia JAV turime. Antai, mergaitėms net trys seselių vienuolijos laiko savo mokyklas ir bendrabučius: Nekalto Prasidėjimo seserys, Putnam, Conn., pranciškietės, Pittsburgh, Pa., kazimierietės, Chicago, Ill. Netrūksta ir berniukams augštesniųjų mokyklų. Tokias mokyklas turi pranciškonai, Kennebunkport, Me ir marijonai Thompson, Conn.

"Ateities" redakcija, šį kartą norėdama supažindinti berniukus su pranciškonų gimnazija, padarė pasikalbėjimą su josios rektorium Tėv. V. Gidžiūnu, O.F.M., kuris mielai sutiko atsakyti į visus reporterio klausimus.

Kuriam tikslui pranciškonai kūrė savo augštesniąją mokyklą?

Pirmutinis mūsų tikslas buvo — noras išsiauginti jaunų lietuvių pranciškonų, o antrinis, be bendrų augštesnėje mokykloje duodamų žinių, išmokyti lietuvių vaikus lituanistinių dalykų ir išauklėti juos gerais katalikais ir susipratusiais lietuviais.

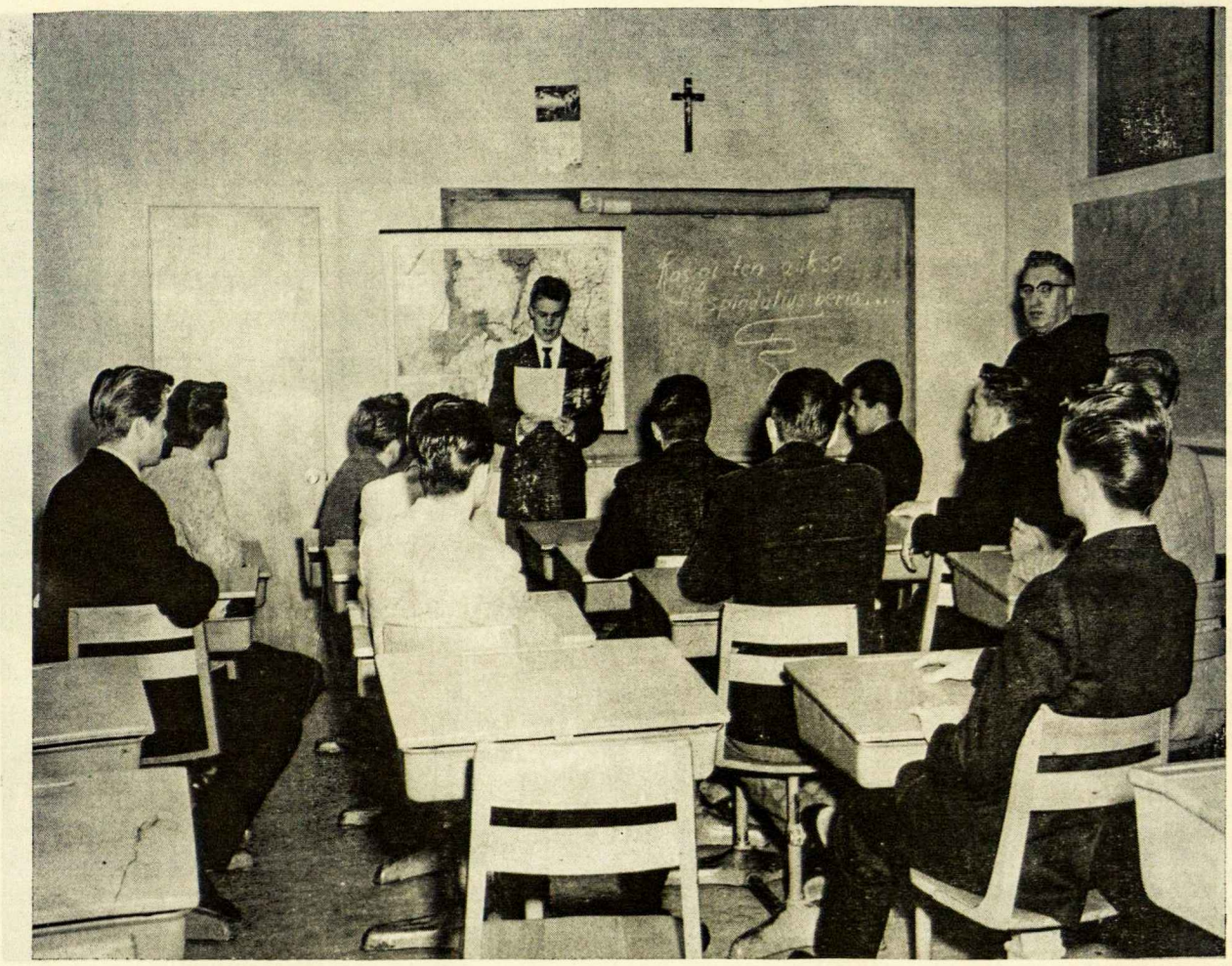

Prano Dovydaičio kuopos ateitininkai ruošiasi įžodžiui. Dešinėje — Tėv. V. Gidžiūnas — kuopos globėjas

JAV ir Kanadoje veikiančios lietuvių pranciškonų provincijos narių skaičius nėra didelis, ir jiems darosi sunku atlikti visus lietuviškose srityse pasiimtus darbus; juo labiau, kad, mažėjant lietuviškam susipratimui, vis mažiau lietuvių ateivių vaikų stoja į lietuviškas vienuolijas. Kas tada nuveiks tuos darbus užimtuose baruose? Kas grįš, seniesiems išmirus, į išlaisvintą tėvynę atgaivinti per 700 m. gyvavusios Lietuvos pranciškonų provincijos?

Šiems klausimams atsakymo bejieškant, pranciškonų vadovybei ir kilo mintis kurti šv. Antano gimnaziją Kennebunkport, Me., ir lengvomis sąlygomis priimti lietuvių vaikus.

Ar jūs kartais neverčiate savo mokinių stoti į vienuolyną?

Pašaukimas į vienuolinį ar bendrai į dvasinį luomą yra Dievo malonės suteikiamas ir paties jaunuolio laisvu apsisprendimu pasirenkamas. Čia kokios nors prievartos visiškai negali būti.

Savaime suprantama, kad tokio amžiaus berniukai, vos baigę pradžios mokyklą, dar aiškaus pašaukimo į kunigus vienuolius ir turėti negali, dėl to iš stojančių į mūsų gimnaziją reikalaujama, kad jie pilnai pasiduotų mokyklos auklėjimui ir drausmei, o jų pašaukimas ir apsisprendimas išryškės mokyklą bebaigiant.

Taip pat suprantama, kad nevisi mūsų mokiniai ir bus pranciškonais, kaip nevisi jais tapo ir Lietuvoje, bet, išėję gimnazijos kursą su lietuvių kalba, literatūra, Lietuvos geografija ir istorija, jie ne tik bus tinkamai paruošti į kolegijas, bet bus ir susipratę lietuviai.

Kaip įstoti į jūsų gimnaziją?

Norintieji stoti į šv. Antano gimnaziją (St. Anthony's high school), turi būti gerai baigę pradžios mokyklą, pavyzdingi ir gražaus elgesio berniukai. Jie turi paduoti gimnazijos rektoriui prašymą ir atsiųsti mokyklos baigimo atestatą su visų išeitųjų dalykų pažymiais.

Ar priimate
ir kitų augštesniųjų mokyklų mokinius?

Taip, nuo šio rudens mes priimame ir kitų gimnazijų mokinius į visas keturias klases. Jei kitų mokyklų mokiniai norėtų persikelti į mūsų gimnazijos augštesniąsias klases, jie be pradžios mokyklos atestato turi pristatyti tų mokyklų, kuriose mokėsi, pažymėjimus su visų išeitųjų dalykų pažymiais. Tuos dalykus, kurių jie kitose augštesnėse mokyklose neturėjo, mes mokome privačiai, iki jie pasiveja savo klasėse.

Kiek imate už mokslą ir išlaikymą?

Mokestis už mokslą, bendrabutį ir maistą labai nedidelis, tik 400 dol. metams. Susitarus su gimnazijos vadovybe, šį mokestį galima mokėti ir dalimis. Neturtingi gabūs mokiniai, ypač jei jie nori būti pranciškonais, gali būti ir visai nuo mokesčo už mokslą alteidžiami.

Iš kurių vietų yra dabartiniai jūsų mokiniai?

Į šv. Antano gimnaziją priimami visame pasaulyje gyvenančių lietuvių vaikai. Rimtai norintieji būti pranciškonais, gali būti atgabenti iš Europos, Pietų Amerikos ir kitų kraštų. Daugumas dabartinių mūsų mokinių yra iš artimesnių vietų: Boston, Mass., Brockton, Mass., Worcester, Mass., Brooklyn, N. Y., Rochester, N. Y., Philadelphia, Pa., Pittsburgh, Pa. ir kitur. Tiesa, turime ir iš tolimų lietuvių kolonijų: tris iš Chicagos, Ill., tris iš Californijos ir du iš Kanados.

O kaipgi su mokyklos teisėmis ir mokytojais?

Mūsų mokykloje išeinama daug daugiau dalykų negu kitose šio krašto augštesnėse mokyklose. Per ketverius metus išeinami šie dalykai: lietuvių kalba (gramatika, sintaksė, literatūros istorija, literatūra, Lietuvos geografija ir istorija), anglų, lotynų, graikų ir vokiečių kalbos, algebra, geometrija, biologija, fizika, chemija, Amerikos ir pasaulinė istorija, visuomenės mokslas, muzika, sportas ir kiti dalykai.

Šv. Antano gimnazija nuo pirmųjų savo veikimo metų turi visas Maine valstybės high school teises. Joje moko kvalifikuoti mokytojai pranciškonai. Daugumas jų turi net augštuosius mokslo laipsnius.

Lietuviai pranciškonai klierikai Wappingers Falls pranciškonų seminarijos bibliotekoje

Ar gimnazijoje veikia kokie lavinimosi būreliai?

Visi mokiniai pratinami savarankiai reikšti savo visuomeninius, literatūrinius ir meninius gabumus, dėl to čia veikia lavinimosi būreliai, ateitininkai, skautai ir tretininkai.

Įvairiomis progomis ruošiami minėjimai, kuriuose jie patys skaito savo parašytus referatus, noveles, vaizdelius, pratinasi kalbėti ir sako eilėraščius. Kiekvienais mokslo metais ruošiami Kristaus Kančios, Vasario 16, šv. Kazimiero ir Motinos dienos minėjimai ir organizacijų šventės.

Kokie yra jūsų didžiausi rūpesčiai, liečią gimnaziją?

Mūsų gimnazija, kaip ir kitos lietuvių vienuolių mokyklos, turi sunkių problemų, ypač norėdama pasilikti grynai lietuviška. Visų pirma, kad ši mokykla išliktų lietuviška, mums reikia dviejų dalykų: *kad ji turėtų pakankamai mokinių* (jie turi būti tik lietuviai ar bent lietuvių kilmės), ir *kad ji turėtų lėšų išlaikymo išlaidoms padengti.*

Pirmoje eilėje mums reikia lietuvių mokinių, dėl to, baigiantieji šiais metais pradžios mokyklą lietuvių vaikai turi prašyte prašyti savo tėvus, kad juos leistų stoti į pranciškonų gimnaziją. Toliau, gimnazijai reikia ir materijalinės pagalbos iš šalies, nes mokinių atlyginimas už mokslą ir išlaikymą nedidelis. Gimnaziją išlaikyti vien iš šių pajamų neįmanoma.

Baigiant šį pasikalbėjimą apie lietuvišką pranciškonų gimnaziją, užėjo noras paklausti:

Ar daug turite klierikų pranciškonų seminarijoje?

Jau nuo pirmųjų JAV įsikūrimo dienų pradėjome kviesti į savo ordiną lietuvių amerikiečių ir tremtinių sūnus, baigusius augštesniąsias mokyklas. Tiesa, atsirado ir dabar atsiranda jaunuolių, kurie, jausdami pašaukimą ir susižavėję šv. Pranciškaus idealais, jį seka. Jie atlieka vienerių metų novicijatą ir paskui provincijos lėšomis mokosi filosofijos ir teologijos pranciškonų seminarijose. Jų skaičius, atsižvelgus į mūsų provincijos darbus, nėra didelis. Dabar iš viso turime 7 klierikus, kurių 5 studijuoja Wappingers Falls, N. Y., seminarijoje, o kiti du Lowell, Mass. Dabar laukiame naujų kandidatų, šiais metais baigusių augštesniąsias mokyklas.

Atsisveikindamas lietuvių pranciškonų provincijolą ir jų gimnazijos rektorių, dar paklausiau:

Kuo remiasi visi lietuvių pranciškonų darbai

Jis man atsakė: "Dievo Apvaizda ir lietuvių dosnumu". Jūs žinote, kad mes beveik išimtinai dirbame tik lietuvių tarpe, savo vienuoliją, savo gimnaziją, savo parapijas, leidžiamą spaudą ir kitas įstaigas norime išlaikyti grynai lietuviškomis, o tai nelengvas dalykas svetimame krašte".

"Visa ką darome, darome pasitikėdami Dievo Apvaizda ir geradarių širdžių dosnumu. Iki šiol Dievas ir geri žmonės mūsų neapleido, dėl to tikimės ir toliau neapleis". *Reporteris*

PAX ROMANA

VYT. VYGANTAS

Pasaulinis katalikų studentų sąjūdis Pax Romana, dar pirmaisiais pokariniais metais daugelio laikomas Vak. Europos organizacija, per paskutinį dešimtmetį išaugo į pasaulinio masto sambūrį, kuriam šiandien priklauso 115 sąjungų. Pax Romanos padalinius rasime tolimoje Australijoje ar prie jos esančioje Zelandijoje, karštose Afrikos dalyse, didžiojoje Azijoje, temperamentingoje Pietų Amerikoje, mūsų gyvenamame žemyne — žodžiu, visame pasaulyje. Organizaciškai šis sąjūdis tvarkosi taip.

Kas 3 metai renkamas generalinis sekretorius, kuris su savo štabu (šiandien jį sudaro, berods, 13 asmenų) gyvena Fribourge. Tad organizacine sostine ir laikytinas tas Šveicarijos universitetinis miestas. Kasmet tarptautinio suvažiavimo metu renkama vyriausia valdžia. Įvairiai ji lietuviškoje spaudoje buvo vadinta: vieni ją laiko esant Vyr. Taryba, kiti Centro Valdyba, gi angliškai ji vadinama Directing Committee. Nesvarbu, kaip mes šį vienetą pavadinsime, tačiau tai 8 asmenų grupė, kuri sprendžia visus ideologinius ir organizacinius Pax Romanos klausimus, kuriuos įvykdyti paveda generaliniam sekretoriui. Šiais metais šio sąjūdžio pirmininku yra anglas, vicepirmininkais išrinkti šveicaras ir indonezietis, nariai: 2 amerikiečiai, filipinietis, ekvadorietis ir lietuvis.

Kad geografinės koncentracijos būtų veiklai kuo geriausiai panaudojamos, sudarytos ko-

misijos arba sub-sekretoriatai. Jų tikslas — savo žemynuose kuo uoliau vystyti Pax Romanos sąjungų veiklą. Tokie padaliniai veikia Europoje, Š. ir P. Amerikoje, Azijoje ir Afrikoje. Tokias pačias organizacines teises turinti egzilų komisija apjungia visas tremtyje veikiančias katalikų studentų organizacijas. Štai jos: čekai ir slovakai, kroatai ir slovėnai, lenkai, Dunojaus vokiečiai (Donauschwaben), rumunai, vengrai, ukrainiečiai, latviai ir lietuviai.

Tremtinių veikla paskutiniu metu vėl gerokai atgijusi, nors gyviau tesireiškia paskutinės 4 sąjungos. Nuostabu, kad skaičiumi tokie gausūs lenkai nesugebėjo emigracijoje atsikurti. Pačios Pax Romanos organizaciniuose rėmuose tremtinių teisės visiškai nesuvaržytos. Turime visapusiškas balsavimo teises, stengiamasi kasmet išrinkti tremtinių atstovą į centrinę valdybą, jos posėdžių metu išklausoma pranešimų apie tremtinių komisijos veiklą. Žodžiu, esame pilnateisiai nariai ir tik patys savo neuolumu galime sau vartus užsidaryti į platesnio masto veiklos sąlygas.

Šiuo metu egzilų komisija veikia New Yorke. Ją sudaro visų Pax Romanos tremtinių organizacijų paskirti atstovai. Be to, komisija turi savo atstovybę Europoje, kuri šiuo metu veikia Louvaine, Belgijoje. Komisijos nariai suskirstyti į visą eilę komitetų, kuriems pavesti atskiri uždaviniai. Štai šiuo metu bandoma talkininkauti NCWC įstaigom, surenkant statistinius davinius apie studentus tremtinius, kurie mokslą tęsė JAV-se. Viliamasi, kad ši medžiaga bus vertinga ateityje numatytoms emigracinių palengvinimų pastangoms. Kitas komitetas rūpinasi rinkimu dokumentų, kurie parodo komunistų pastangas persekioti žmonių religinius įsitikinimus. Ši medžiaga reikalinga Pax Romanos atstovui prie Jungtinių Tautų, svarstančioj pakomisijoj. Nors ši tremtinių komisijos veikla tik neseniai gyviau įsisiūbavo, tačiau pirmuosius vaisius jau galima pajusti.

Pax Romanos pirminis dėmesys šiandien skiriamas neišvystytų kraštų (underdeveloped countries) sąjungoms, kurios yra Afrikoje, Azijoje ir P. Amerikoje. Kadangi beveik visuose šių žemynų kraštuose katalikų studentų sąjungos labai jaunos, tai pagrindinis dėmesys ir nukreiptas į jų organizacinį sutvirtinimą: vadų parengimą, veiklos metodikos sistematingą išdirbimą, konkrečių uždavinių formulavimą. Tos sąjungos šiandien išgyvena formavimosi stadiją ir todėl joms daugiau patyrusių parama būtina. Nenuostabu tad, kad Pax Romana šiandien daugiau akcentuoja metodinį aspektą. Europoje veikiančioms sąjungoms gal ne tiek svarbus šis klausimas; joms daugiau rūpi ideologiniai momentai, bet šių klausimų analizei geros sąlygos sukurtos Europos komisijos rėmuose.

Balandžio pradžioje Fribourge įvyko centro valdybos posėdis, kuriame dalyvavo ir šias eilutes rašąs. Posėdžio metu buvo patvirtinta šių metų studijinė tema, kuri apima studento pareigas ir atsakomybę socialinėje plotmėje. Šiais metais tarptautinis suvažiavimas įvyks Filipinų salyno didmiestyje Maniloje. Tai pirmas kartas, kad Pax Romana tokio pobūdžio sisibūrimą praves Azijos žemyne. Kadangi tame kontinente socialinių klausimų supratimas akademikų tarpe yra labai menkas, studijine tema sąmoningai parinktas Azijai svarbus klausimas. Pats suvažiavimas įvyks Kalėdų atostogų metu. Šiuo metu organizuojamos lėšos, kurios įgalintų specialaus Pax Romanos lėktuvo skridimą iš Vak. Europos į Manilą.

Posėdyje buvo svarstyta visa eilė įdomių bei opių klausimų. Tikrai skaudu, kad Pietų Amerikoje komunizmo plėtojimas vis sėkmingesnis darosi, nes bendrinėse studentų sąjungose komunistai vaidina labai svarbią rolę. Žinoma, daug kas bandoma daryti, kad šią įtaką atsvertų, bet sunku pasipriešinti prieš tokią akciją, kuri turi labai stiprią, sakyčiau, neribotą ekonominę paramą. Europos sąjungos yra rimtai susirūpinusios iš Afrikos ir Azijos atvykusiais studentais, kurie įvairiuose Europos universitetuose siekia augštojo mokslo. Jie susiduria su įvairiausiomis kliūtimis bei naujovėmis, ir vietinės katalikų studentų organizacijos bando padėti sunkumus nugalėti. Šios pastangos Europoje šiuo metu yra išaugusios į plataus masto akciją. Visi šie užsieniečiai studentai yra susibūrę į atskirą sąjungą, kuri posėdžio metu buvo įjungta į Pax Romanos sąjūdį kaip koresponduojąs narys.

Ryšys su Lenkijoje studijuojančiais katalikais akademikais vis dar gyvas. Tenka pastebėti, kad Pax Romanos pastangos šioj plotmėj yra gerai apgalvotos ir labai prasmingos. Apie atskirų žemynų pagrindines problemas gal bus proga kitą kartą kiek plačiau prasitarti, tačiau norisi pažymėti, kad posėdžio metu apie tremtinių veiklą teko padaryti platesnio pobūdžio pranešimą, susilaukusį labai gyvo dėmesio. Nuvežta Sibiro maldaknygė (pats originalas) dalyviams padarė gilaus įspūdžio. Tremtiniams leista Manilos suvažiavimo metu pravesti antikomunistinę parodą, gi kaip tik Azijoje šitokios plotmės akcijai labai naudinga dirva. Tikėkimės, kad tremtiniai sugebės ją suorganizuoti.

PRALEISKIT ŽMOGŲ

"Už Raseinių ant Dubysos" — dail. A. Varno piešta paveikslas Maironio gimnazijai Raseiniuose

Mielas Redaktoriau,

rašau žodį Jums ir visiems mūsų mielos Ateites skaitytojams. Žinote, nelabai jau sugebu ašai laiškus rašinėti, tačiau jaučiu, kad nusikalsčiau prieš savo brolius ir seses ateitininkus, esančius visame pasaulyje, jei neperduočiau brangesnių už auksą žodžių, kuriuos gavau iš savo žemės.

Rašau vieno gauto iš Lietuvos laiško proga. Jį rašo mūsų idėjos sesė. Suprantama, kad jokių vardų Jums pranešti negaliu, bet kai kurie mano artimi draugai tą laišką jau skaitė ir jo autentiškumą jie galėtų patvirtinti.

Štai kaip ji rašo:

"Visai atsitiktinai pamačiau Tavo nuotrauką drauge su ... , kadaise buvusiu mano pažįstamu. Ta aplinka, kurioje Tave mačiau, mane sujaudino, nudžiugino. Tvirtai eik pasirinktuoju keliu. Tai kas, kad jis kartais reikalauja išsižadėjimo, savojo aš apvaldymo, tai kas. Bet juk tai tikrojo žmogaus kelias. Juo eiti mus mokė mūsų tėvai. Be abejo, nauji gyvenimo tempai veikia žmogų ir jo sąmonę. Tu, galbūt, daugiau negu kas nors iš mūsų visų turi progos stebėti tą košę su atominiu uždaru, miestas, kuriame Tu gyveni, kiek žinau, ... pramonės centras. Taigi visur technika, technika, technika... ir sunku, turbūt, joje išsaugoti žmogų ir jo gyvą plazdančią širdį bei jausmus. O vis dėlto reikia, reikia! O kasgi žmogus be jausmo ir širdies, be kilnesnių užmojų? Pro griuvėsių krūvas, pro gaisrų dūmus ir melų pinkles praleiskite žmogų, jautrų, kilnų žmogų, leiskite jam tvarkyti atominį amžių — bus šviesiau visiem, bus erdviau visiem..."

Štai žodžiai.

Rašau ir perduodu mūsų mieliems draugams juos, idant jie būtų mūsų kelrodžiu. Kai skaitysite šiuos žodžius, galbūt bus mūsuose jausmo mėnuo — Marijos gražusis gegužis. Kai Jus sups gražiausieji gegužės žiedai, mūsų tėvynėje su mumis mintimis ana Geroji Sesuo bus kartu. Ji maldaus iš Marijos sau ne prabangos. Ne. Ji Motinos prašys, kad mes "išsaugotume žmogų ir jo gyvą plazdančią širdį".

Man rodos, kad mūsuose tie sesės žodžiai sukelia daug minčių ir žadina norą bei pasiryžimą dar daugiau dirbti, dar daugiau aukotis.

Nesinori daug prie tų žodžių pridėti savuosius, nes mes nepasakysime savais žodžiais to, ką pasakė anoji sesės širdis, prašanti pro griuvėsius ir pro dūmus, pro melų pinkles praleisti žmogų...

Mielas Redaktoriau, manas noras ir buvo perduoti Žmogaus žodžius mums.

Tavo Jonis

PER PRIZMĘ

Veikti šiais laikais daug kas bando. Gyvai reiškiamasi visuomenėje. Ne visiems tačiau pavyksta pasiekti efektingų rezultatų. Kodėl? Priežasčių, tikriausia, daug. Viena iš jų — iniciatyvos klausimas. Visiems žinoma, kad be iniciatyvos nėra veiklos, tačiau nedaug kas suvokia, kad yra įvairių iniciatyvos formų. Kaip dažnai pasitaiko, kad regis ir iniciatyvos ir gero noro buvo parodyta, o visgi pasekmės labai rutininės — jokio šviežumo kuopos šventės pravedime, jokio gyvumo draugovės susirinkime ir pan. Nesunku įžvelgti, kad tokiais atvejais pasireiškė tik rutininė iniciatyva. Jos mūsų veikloje daug. Tačiau daug kur trūksta **kūrybinės iniciatyvos,** kuri to paties uždavinio atsiekimą pagaunančiai, naujai ir uždegančiai įvykdo. O ji veiklai taip reikalinga. Deja, ją išmokti vargiai ar galima. Įsižiūrėjimu ir kopijavimu galima pakartoti savo laiku gerai pravestą akciją kitomis progomis, tačiau čia jau bus rutininės iniciatyvos reikalas, nes nebeįnešama naujumo.

Ir veikloje reikia kūrybiškumo, nors daugeliui tai ir labai svetimai skambėtų. Be kūrybinių pastangų veiklos formos greit pasidaro blankios, nes neįprastiniai reiškimosi būdai visada kartojasi. Todėl reikia nuolat jieškoti geresnių, efektingesnių formų ir būdų savo uždavinių įgyvendinimui.

*

Džiugu stebėti Chicagos dabartinės studentijos uolius pasireiškimus. Bandyta išeiti plačion visuomenėn gavėnios metu pravestų paskaitų ciklu. Jau prieš keletą mėnesių pasirodęs Sukūrys — kitas gyvos veiklos pavyzdys. Bene pagrindinė šio leidinio vertė ta, kad visai nauji veidai pasirodo jo skiltyse ir pagal savo sugebėjimus reiškia savo nuomonę įvairiais klausimais. Tiesa, gal būtų buvę gražiau, kad akademikai būtų sutvarkę Gaudeamus leidimo klausimą prieš lokalinio žurnalo išleidimą, tačiau čia ne vien chikagiečių klaida. Visgi džiugu, kad jų iniciatyva rodo kūrybiškumo. Tikėkimės, kad jų uolumas nepaluš laiko tekmėje.

*

Nemalonu minėti neigiamus reiškinius, tačiau, juos nutylėdami, patys save apgauname. Norėtųsi šį kartą trumpai stabtelti ties Rochesterio ateitininkų nesugebėjimu per eilę metų išugdyti studentų ateitininkų, kurie įsteigtų savo draugovę ir įsijungtų į SAS veiklą. Nuo tremtinių vykimo bangos į JAV-es toje vietovėje veikia bendras ateitininkų vienetas. Dažnai apie jų pasireiškimus ir spaudoje paskaitome. Regis, ir moksleiviai buvo organizuojami. Tačiau iš jų studentų ateitininkų nepavyko išugdyti. O akademikų toj vietovėj yra — veikia bendrosios studentų sąjungos skyrius, radęs progų gražiai pasireikšti. Liūdna, kad šios vietovės ateitininkai nepajunta organizacinio tęstinumo reikšmės. Šiaip jau ateitininkija tos problemos nėra turėjusi; ji daugiau veikė mūsų liberalus, nes jų tęstinumo siūlas ne vienu atveju nutrūkdavo. Būtų gera, kad į šį klausimą Rochseterio ateitininkai pažiūrėtų iš esmės; kur yra gerų norų ir konkrečių planų, ten ir jų įgyvendinimui atsiranda galimybių.

*

Jei mums organizacinis tęstinumas ir nėra toks opus, tai dėlto visgi negalima užsimerkti prieš naujų narių verbavimą. Regis jau tokia mūsų veiklos tradicija, kad į sendraugius naujų narių neverbuojame (ar tai protingas nusistatymas, jau kitas klausimas, kurį būtų prasminga kiek giliau pasvarstyti). Neverbuojame naujų narių, deja, ir studentų eilėms. Mes tenkinamės tik savos organizacijos prieaugliu (kaip tai daro sendraugiai) ir tais, kurie pas mus ateina be raginimo. Praktiškai mums net nepavyksta iš moksleivių pervesti visų į studentinį judėjimą. Pasitaiko jaunuolių, kurie kaip tik tuo perėjimo metu išgyvena pasaulėžiūrinį lūžį, tačiau jie tesudaro mažumą tarp tų moksleivių ateitininkų, kurie neįsijungia į SAS veiklą. Kodėl tie kiti nepereina? Ar centrai bei atskirų vietovių valdybos yra pasvarsčiusios šį klausimą? Ar pirmieji studentų susirinkimai, į kuriuos moksleiviai pakviečiami, yra atitinkamai parengiami? Ar nesuplanuojamos programos, kurios savaime atbaido jaunimą? Į šiuos klausimus reikia atkreipti daugiau dėmesio.

Studentams reiktų pagalvoti apie platesnio masto naujų narių verbavimo akciją; ji turėtų apimti ir tuos naujus studentus, kuriems neteko moksleivių ateitininkų organizacinės mokyklos pereiti. Jų tarpe yra daug tokių, kurie gal ir norėtų daugiau patirti apie ateitininkišką veiklą, jei iš pačių ateitininkų būtų parodyta sveika iniciatyva šiuo klausimu. Čia puiki proga kūrybinės iniciatyvos panaudojimui.

*

Pasirodo, kad mumyse esama ir neraštingų asmenų. Kaip gi kitaip galima būtų paaiškinti faktą, kad į daugelį vadovybės laiškų žmogus visiškai neatsako, nors vasaros stovykloje išrinktas informacijos skyriaus vedėjo pareigoms. Jam pavedama redaguoti sąjungos biuletenį, o pasirodo, kad jis "rašyti nemoka". Nejaugi mes pradedame taip atbukti, kad net atsistatydinimo rašto negalime parašyti? Juk tokiu elgesiu kenkiama ne tik organizacijai, bet ir sau pačiam.

*

Šią vasarą įvykstanti bendra vyresniųjų moksleivių stovykla pradės ateitininkijos jubiliejinius metus ir juos po metų užbaigsime kongresu Chicagoje. Paskutiniu metu moksleiviai pasitenkindavo rajoninėmis stovyklomis. Bendra stovykla suves įvairių vietovių jaunimą vienon vieton. Tuo pačiu jie pajus priklausą vienai organizacinei šeimai. Būtų gera, kad šį bendruomenės jausmą sustiprintų sendraugiai ir studentai savo gausiu atsilankymu stovykloje. Moksleiviams būtų puiki proga pajusti tvirtą savos organizacijos užnugarį, o tai besiformuojančiam jaunuoliui visuomet imponuojąs reiškinys ir asmenybės ugdymui būtina savybė.

*

Ar mokslus beigę ir dabar savo santaupų knygutes turį ateitininkai yra prisidėję savo finansine parama prie tokių uždavinių įvykdymo, kaip Dainavos stovyklavietės įsigijimo? Tikriausiai labai mažas skaičius, nors ne vienas ten stovyklaudamas užmezgė svarbią pažintį, dažnai prie altoriaus privedusią. Stovykloje išgyventas studento krikštas, ten praleistos jaunatviško džiaugsmo dienos, ten atsakingos vadovavimo pareigos buvo pavestos eilei akademikų, kurie tuo pačiu ir visuomenėje pagarsėjo. Stovykla visiems daug davė, o kiek šias gėrybes patyrusių jaunuolių tapo šimtininkais ir tuo bent trupučiu atsilygino už visa tai bei suteikė progos po jų ateinantiems tuo pačiu džiaugsmu gėrėtis? Stovykla gi neša sunkių skolų jungą...

VYTENIS

VARDAI ★ ĮVYKIAI ★ IDĖJOS

K. BRADŪNUI PASKIRTA PREMIJA

Lietuvių Rašytojų Draugija kasmet skiria 500 dol. premiją už geriausią grožinės literatūros knygą. Šiemet toji premija atiteko KAZIUI BRADŪNUI už jo eilėraščių rinkinį "Morenų ugnys". Premija paskirta gegužės 16. Jury komisiją sudarė: L. Andriekus, J. Brazaitis, A. Landsbergis, V. Maciūnas, N. Mazalaitė.

Premija įteikta gegužės 24 Baltų Laisvės Namuose New Yorke Draugijos surengtoje literatūros šventėje. Draugijos pirmininkui J. Tysliavai išvykus, įteikimo iškilmėm vadovavo Pr. Naujokaitis, Draugijos vicepirmininkas. Apie premijuotą knygą kalbėjo jury komisijos pirmininkas J. Brazaitis. Laureatas Kazys Bradūnas padėkojo už sveikinimus ir premiją.

Literatūrinėje dalyje savo kūrybą skaitė patsai laureatas Kazys Bradūnas, Birutė Pūkelevičiūtė, Kotryna Grigaitytė, Leonardas Žitkevičius. Vėliau buvo kavutė.

Kazys Bradūnas yra uolus ateitininkas, priklauso Baltimorės sendraugių skyriui. Būdamas dar Vilkaviškio gimnazijoje, pirmuosius eilėraščius pradėjo spausdinti Ateities Spinduliuose, Ateityje, vėliau bendradarbiavo Naujoje Romuvoje, Židinyje.

Jis taip pat redagavo ir Ateitį 1937-38 m. Vokietijoje nuo 1945 iki 1948 redagavo Aidus, o nuo 1952 — Literatūros Lankus.

Bradūnas yra išleidęs šiuos eilėraščių rinkinius: Vilniaus Varpai 1943 (antroji laida 1947), Pėdos arimuose 1944, Svetimoji duona 1946, Maras 1947, Apeigos 1948, Devynios Baladės 1957 ir Morenų ugnys 1958.

Savo kūryboje Bradūnas vaizduoja lietuvio ūkininko pasaulį ir jo mistiką. Nukrypsta jis į tautos praeitį, į pagoniškus ir ledynų laikus ir ten regi bundančią mūsų tautos sąmonę ir jėgą.

Kazys Bradūnas, laimėjęs už eilių rinkinį "Morenų ugnys" LRD 1958 m. premiją.

Baltimorės sendraugiai drauge su Washingtono ateitininkais gegužės 17 buvo susirinkę pas Dambriūnus Brentwood, Md. Baltimorės ateitininkai pravedė linksmąją dalį. Prieš Velykas Baltimorės sendraugių susirinkimas buvo pas Volertus. Apie literatūrines apraiškas dabartinėje okupuotoje Lietuvoje kalbėjo Jonas Aistis, o dr. Č. Masaitis — apie šv. Kazimierą.

Mergaičių stovykla Dainavoje, prie Manchesterio, Mich., bus nuo liepos 12 iki liepos 26. Vadovaus Nekaltai Pradėtosios Marijos seserys. Priimamos mergaitės nuo 7 iki 16 metų. Informacijos gaunamos Putnamo vienuolyne.

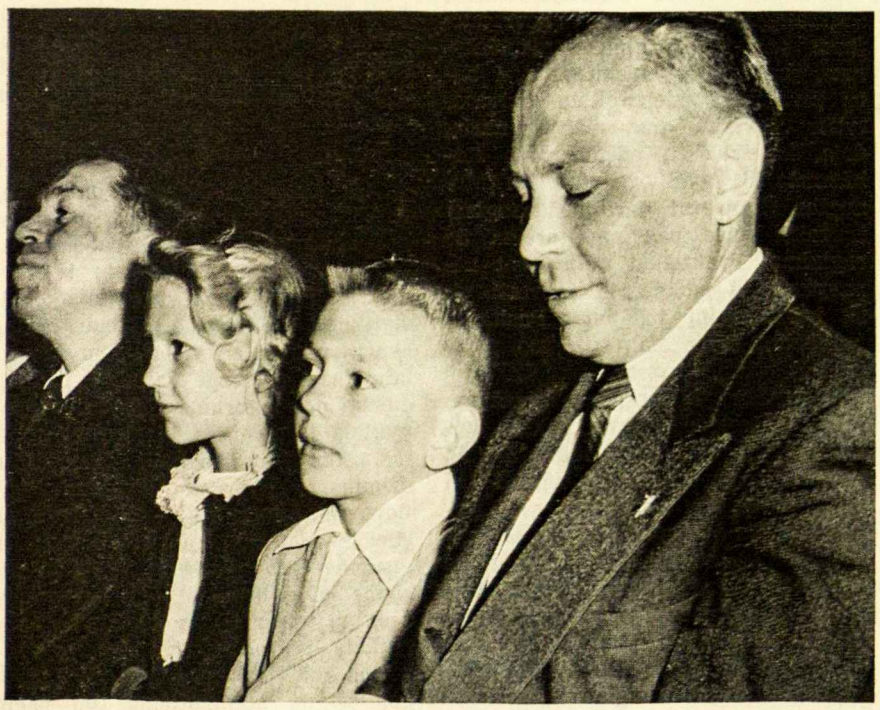

K. Bradūnas (dešinėje) Lietuvių Rašytojų Draugijos šventėje New Yorke. Į kairę nuo jo: sūnus Juris ir dukra Elenutė, kairėje—brolis Juozas Bradūnas
Nuotr. V. Maželio

Algimantas Meidūnas ir Nijolė Skinaikytė susituokė balandžio 25 šv. Alfonso bažnyčioje Baltimorėje.

Vincas Netkevičius ir Irena Povilaitytė susituokė gegužės 17 Hechin gene, Vokietijoje.

Lietuvių Enciklopedijos XV tomas skiriamas Lietuvai. Jis numatomas išleisti dar šiais metais. Tomą redaguoja dr. V. Maciūnas.

St. Baras-Baranauskas ir Pr. Bičkienė gegužės 16 koncertavo Clevelande.

Kearny, N. J., įsisteigė fondas moksleivių stipendijoms skirti. Fondą suorganizavo Lietuvių Katalikų Bendruomenės Centras, fondą parėmė Lietuvių Politikos Klubas, Jaunųjų Lietuvių Vyrų Draugija ir vietos vyčių 90 kuopa. Fondas skirs stipendijas neturtingiems, bet gabiems lietuviams moksleiviams, kurie bus iš West Hudson ir North Arlington, N. J.

Dr. Kajetonas J. Čeginskas, pereitų metų rugsėjo mėn. uždarius Amerikos Balso skyrių Muenchene, persikėlė gyventi į Švediją. Šiuo metu dirba Upsaloj vienoje bibliotekoje.

Alfonsas Nyka-Niliūnas, dirbęs ligi šiol Baltimorėje fabrike, pereina dirbti Kongreso bibliotekon Washingtone. A. Nyka-Niliūnas yra vienas iš "Aidų" ir 'Literatūros Lankų" redaktorių.

IŠLEIDŽIAMA VYTAUTO MAČERNIO POEZIJOS PILNAS RINKINYS

Šiemet spalio 7 sueina 15 metų, kaip Lietuvoje žuvo poetas Vytautas Mačernis, viena ryškiausių savo literatūrinės kartos asmenybių.

Kovų ir pirmųjų okupacijų metais Vytauto Mačernio kūryba nebesuspėta išleisti atskiromis knygomis. Tik po rašytojo mirties, 1947 metais, Romoje teišspausdinta nedidelė dalis jo poetinio palikimo bendru 'Vizijų" vardu. Pačioje tėvynėje visais pokario metais ir ligi šiol krikščioniško-humanistinio mąstymo pilna Mačernio poezija okupantų nebeleidžiama skelbti.

Tad minint 15 metų sukaktį nuo poeto tragiškos mirties, laisvajame pasaulyje dabar išleidžiamas vienoje knygoje pilnas Vytauto Mačernio poezijos rinkinys. Leidinį redagavo Kazys Bradūnas. Knygos įvadą parašė Alf. Nyka-Niliūnas. Medžio graviūromis iliustravo dail. Paulius Augius. Leidėjas — poeto bendraamžis bičiulis medicinos dr. Albinas Šmulkštys. Spausdina Morkūno spaustuvė Chicagoje

Tai bus didelio formato apie 300 psl. puošni knyga, apimanti Vytauto Mačernio Vizijų ciklą, Metų sonetus, gausius pavienius eilėraščius ir nebaigtas poemas.

Vytautas Mačernis eilėraščius pradėjo rašyti 1936 m. pavasarį, pirmuosius juos paskaitė moksleivių ateitininkų susirinkimuose. Pirmąsias savo eiles atspausdino Ateityje ir Ateities spinduliuose, buvo ateitininkų Šatrijos draugijos narys.

— —

Jubiliejinis Ateitininkų kongresas įvyksta 1960 m. rugsėjo 3-4 d., Chicagoje. Kaikurie parengiamieji darbai jau atlikti kongresui rengti komiteto Chicagoje, o šiuo metu vyksta kongreso programos nustatymas. Kongreso programos metmenys priimti Ateitininkų Federacijos valdybos ir aptarti Chicagoje įvykusiame bendrame posėdy balandžio 12 d. Posėdyje dalyvavo kongresui rengti komitetas ir Ateitininkų Federacijos valdybos nariai — kun. V. Dabušis ir dr. V. Vygantas.

Vytautas Mačernis su ateitininkų Šatrijos korporacijos kepuraite

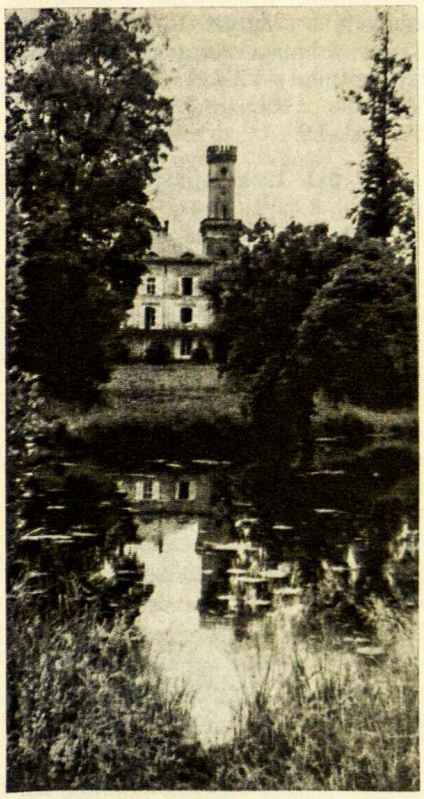

Vasario 16 gimnazija Vokietijoje. Čia veikia vysk. M. Valančiaus ateitininkų kuopa

MELBOURNO SENDRAUGIAI

Ateitininkai sendraugiai Melbourne, Australijoje, įsikūrė 1952 rugpjūčio 29. Pirmąją valdybą sudarė: pirm S. Balčiūnas, sekret. kun. P. Vaseris ir ižd. J. Petraitis. Pirmame susirinkime dalyvavo 19 sendraugių.

Nuo pat įsisteigimo sendraugiai aktyviai pasireiškė kultūrinėje ir visuomeninėje Melbourno lietuvių veikloje. Lietuvių katalikų parapija ir lietuvių bendruomenė yra jų veikimo laukas. Jie dirba parapijos mokykloje, lituanistiniuose kursuose, Australijos Lietuvių Katalikų Federacijoje, A. L. B. Melbourno apylinkės valdyboje, parapijos taryboje, "Tėviškės Aidų" redakcijoje ir administracijoje. Jie rūpinasi katalikiškos spaudos, kultūros ir lietuvybės išlaikymu, 1954 apsidėjo vienos dienos uždarbio mokesčiu Tautos Fondui paremti.

1952 gruodžio 30 Adelaidėje įvyko Geelongo, Adelaidės ir Melbourno ateitininkų atstovų suvažiavimas, kuriame buvo iškeltas katalikiško centro ir katalikiškos spaudos reikalas. Suvažiavimas įpareigojo sendraugių valdybą sušaukti Melbourne Australijos lietuvių katalikų kapelionų, katalikiškų organizacijų atstovų ir katalikų veikėjų suvažiavimą. Nutarimas įvykdytas tik 1954. Liepos 9, pirmininkaujant B. Zumeriui (kiti valdybos nariai buvo — sekret. J. Arnauskas ir ižd. I. Kaunas), buvo sušauktas Melbourne esančių katalikų veikėjų pasitarimas, sudaryta komisija, kuri parengė planus, ir 1954 per Kalėdas Melbourne buvo sušauktas pirmasis Australijos lietuvių katalikų suvažiavimas, kuriame išrinkta pirmoji Federacijos valdyba.

Federacijos valdyba nuo 1956 pradžios pradėjo leisti katalikišką savaitraštį — "Tėviškės Aidus".

Sendraugiai ruošia įvairius minėjimus, pobūvius, su paskaitomis dalyvauja tautiniuose minėjimuose, skaitė paskaitas Karaliaus Mindaugo institute, moksleiviams ateitininkams, rašo straipsnius spaudoje. 1955 buvo suruoštas iškilmingas ateitininkijos 45 metų minėjimas su turtinga menine programa.

1955 sendraugių valdybą sudarė: pirm. B. Zumeris, sekret. P. Švambarys, ižd. A. Vaitiekūnas; 1956 — pirm. A. Grigaitis, sekret. S. Sikorskis, ižd. H. Statkuvienė. 1957 veikimas buvo silpniausias.

Kun. P. Vaseris — sendraugių dvasios vadas, moksleivius ateitininkus globojo Z. Samuolis ir J. Gylys, dabar globoja J. Mulokas, jaunučius ateitininkus globoja V. Vaitiekūnienė. Dabartinę valdybą sudaro: pirm.

LIETUVOS NACIONALINĖ MOKSLEIVIŲ BIBLIOTEKA

P. Švambarys, ižd. S. Sikorskis, sekret. J. Mulokas.

Sendraugių kuopa buvo išaugusi iki 57 narių. Šiuo metu dalis narių išvyko į JAV, ar išsikėlė į kitas Australijos vietoves. Kai kuriem pradėjus šalintis nuo visuomeninio darbo, Melbourno sendraugių veikimas silpnėja. M.

Kun. Petras Patlaba, šv. Antano parapijos vikaras Cicero, Ill., šiemet švenčia 25 kunigystės sukaktį. Birželio 14 jam rengiamas pagerbimas. Visą savo kunigavimo laiką jis uoliai dirbo su moksleiviais ateitininkais, dar nepriklausomos Lietuvos laikais organizavo jaunimo stovyklas. Ypač savo veiklą išplėtė Vokietijoje, daug prisidėjo prie Moksleivių Ateitininkų Sąjungos atkūrimo, buvo Centro Valdyboje, organizavo stovyklas. Amerikoje jis ilgą laiką dirbo su Baltimorės ateitininkais, dabar veikia Cicero, Ill., su ateitininkais, skautais, vyčiais.

Algmantas Ivaška nuo gegužės 1 gavo vedėjo darbą didžiausiame Bostone Metropolitan kine, kuriame vyksta ir operos. Jis yra baigęs Bosrono jėzuitų vedamą kolegiją ir valstybinę karininkų mokyklą.

Augštuosiuose Ped. Lituanistikos kursuose, kurie veikia prie Chicagos Augštesniosios Lituanistinės mokyklos, lietuvių kalbos fonetiką šį semestrą dėsto prof. dr. P. Jonikas, pedagogiką ir didaktiką — prof. dr. A. Liaugminas, pasaulio lietuvių istoriją — V. Liulevičius, liet. liaudies lyriką — J. Masionis, rašybos pagrindus (bendrinės kalbos grupėje) — D. Velička. Paskaitų klausyti gali ir ne studentai.

Bronius Baškys, studijavęs Bostono universitete, balandžio 29 gavo filosofijos daktaro laipsnį.

Lietuvių jaunimas Dievo Kūno procesijoje Montevideo mieste Urugvajuje

Mergaičių vasaros stovykla Putname šiemet prasidės birželio 28 ir baigsis liepos 26 — lietuvių susiartinimo švente. Į stovyklą priimamos lietuvių kilmės mergaitės, turinčios 7 iki 18 metų imtinai. Stovyklauti galima visas keturias arba tik dvi savaites. Registracija jau prasidėjusi. Vietos ribotos, rezervuojamos pirma įsiregistravusioms. Registracijos reikalu kreiptis šiuo adresu: Camp Immaculata, R. F. D. 2, Putnam, Conn.

Jonas Šoliūnas studijuoja sociologiją Detroito universitete bei dirba savo specialybėje Social Security administracijoj. Tos įstaigos potvarkiu paskirtas oficialiu lietuvių kalbos vertėju.

Nauja studentų vadovybė. 1959-60 mokslo metams JAV Lietuvių Studentų Sąjunga išrinko savo vadovybę šios sudėties (pagal balsų daugumą): į Centro Valdybą — Rimas Vėžys, Eugenijus Šimaitis, Skirmantas Radvila, Algis Gečiauskas, Rimas Šarūnas, Zina Čikotaitė ir Aleksandras Iljasevičius. Į kontrolės komisiją — Jurgis Birutis, Povilas Kilius ir Laima Petrauskaitė. Į garbės teismą — Adomas Mickevičius, Vytautas Kamantas ir Kęstutis Skrupskelis.

Iš 541 Liet. Stud. s-gos JAV-se narių, turinčių teisę balsuoti, balsavo tik 56 procentai. Didesnėse vietovėse studentų aktyvumas pagal balsuotojų nuošimtį atrodo taip: New Yorkas 70 proc., Urbana 70 proc., Chicaga 54 proc., Philadelphia 54 proc., Bostonas 43 proc.

Organizaciniu požiūriu šie rezultatai pateikė nemažą staigmeną. Kaip ir kiekvienais metais akademikai skautai, ateitininkai ir santariečiai buvo išstatę kandidatų sąrašus — viso 39 kandidatai. Iki šiol ateitininkų turėtą pirmąją vietą užėmė akademikai skautai, o kovingi santariečiai krito gana žemai į trečią vietą. Iš 13 centrinių organų postų 7 teko skautams, 5 ateitininkams ir 1 santariečiams. Trys populiariausi studentai (pagal gautų balsų skaičių) yra šie: R. Vėžys (144), A. Mickevičius (137) ir J. Birutis (130).

ORGANIZUOJAMA JAUNIMO BIBLIOTEKA

Saleziečių gimnazijos mokytojai, Italijoje, norėdami kuo platesniu mastu pasitarnauti lietuviškam tremties jaunimui, organizuoja Jaunimo Biblioteką. Tai bus įvairios jaunimui skirtos knygos. Biblioteka stengsis suburti kuo daugiau rašytojų, pedagogų, pasiryžusių išeivijoje kurti lietuvišką literatūrą jaunimui ir tokiu būdu konkrečiai prisidėti prie lietuvybės ugdymo priaugančioje kartoje.

Jaunimo Bibliotekoje numatyti šie skyriai: pedagoginio - religinio turinio skaitiniai, garsių asmenybių bei kilniadvasių jaunuolių biografijos, lietuvių klasikai ir dabartniai mūsų rašytojai jaunimui, pasaulinės literatūros klasikai jaunimui, pedagoginiai romanai, apysakos, avantiūros, mažųjų pasaulis, mokslo vadovėliai, teatras, muzika.

Norėdama sutelkti lėšų, Jaunimo Biblioteka atskirais lapeliais skelbia talkos fondą, kviesdama visus prisidėti.

Jaunimo Bibliotekos komisiją sudaro: pirmininkas — Pr. Gavėnas, sekretorius — St. Šileika, iždininkas — kun. A. Tranavičius, du tarybos nariai — kun. K. Budavičius ir dail. V. Aleksandravičius.

Prieš 20 metų, 1939, New Yorke buvo pasaulinė paroda, kurioje buvo ir Lietuvos paviljonas. Čia matome lietuvių jaunimą, šokusį tautinius šokius

"Aidų" žurnalo premijos komisiją sudaro: dr. L. Andriekus, O.F.M., dr. P. Skardžius, V. Trumpa, dr. Vl. Viliamas ir dr. R. Zalubas. Komisijai pristatyti 8 veikalai, iš kurių trys yra rankraščiai. Premija bus paskirta gegužės ar birželio mėnesį. Praeityje "Aidų" mokslo premijas yra laimėję: dr. A. Maceina, dr. Z. Ivinskis, dr. J. Girnius, dr. J. Grinius ir dr. A. Šapoka. Premijos dydis — 500 dolerių. "Aidų" premijos skiriamos pamečiui: vienais metais už mokslo veikalus, kitais — grožinės literatūros.

Lietuviškos beletristikos rinkinys anglų kalba. Apie 20 pačių ryškiausių lietuvių novelistų ir apysakininkų, pradedant senaisiais autoriais ir baigiant pačiais jaunaisiais, atstovaus lietuvių grožinę literatūrą antologijoje "Outstanding Lithuanian Stories", kurią paruošė Stepas Zobarskas. Trumpą lietuvių beletristikos apžvalgą parašė prof. J. Brazaitis.

Tėvai marijonai šiemet mini 50 metų sukaktį, kai buvo atsteigta jų vienuolija. Vienuolijos atsteigėju buvo Dievo tarnas arkivysk. Jurgis Matulaitis.

Lietuvos vyčių seimas šiemet šaukiamas Detroite rugpjūčio 23-26. Laukiama atvykstant daug žymių svečių.

Ateitininkų Sendraugių Centrinio skyriaus narių eilės vis didėja. Į skyrių jau įsijungė net sendraugių iš Kanados, Meksikos ir net Belgijos.

Skyriaus valdyba džiaugiasi sendraugių gyva ateitininkiška dvasia, nuoširdžiai juos sveikina ir tikisi pasimatyti su visais ateinančių metų kongrese.

Centrinio skyriaus valdybos būstinė yra Chicagoje. Valdybos sąstatas; pirm. Jonas Sakas, 6538 South Western Ave., Chicago 36, Ill.; kasin. kan. Paulius Juknevičius, 2745 W. 44 Str. ir sekr. Aleksandra Eivienė, 6335 South Whipple Str., Chicago 29, Ill.

Povilas S. Žumbakis, Loyola's universiteto studentas, balandžio 26 buvo pakviestas atstovauti Lietuvą tarptautinėje dienoje, kurią rengė YCW (Young Christian Workers) šv Xavier'o kolegijoje.

Ee Lietuvos diskusijose dalyvavo: Kubos, Indijos, Ukrainos, Vokietijos ir kiti atstovai. Diskusijų tema: kokią nuomonę buvo susidarę apie Ameriką prieš atvažiuojant, kokius įspūdžius turi dabar apie Ameriką ir apie rasinę problemą. Po diskusijų buvo visų tautybių tautiniai šokiai.

YCW yra tarptautinė organizacija, kuri apima 90 valstybių. Nariai susirenka kas savaitę grupėmis diskutuoti opių klausimų; kaip pritaikinti krikščioniškus principus savo asmeniškame gyvenime, darbe ir bendruomenei. **Bylas**

New Yorke 1939 m. įvykusioje pasaulinėje parodoje buvo lietuvių diena, kurioje ir pačios mažiausios šoko tautinius šokius

studentų ateitininkų sąjunga

NUSILENKIM TAM, KURIS MUMS NUSILENKĖ

"Nusilenkime Tam, kuris mums nusilenkė". Šie rašytojo Oskaro V. Milašiaus žodžiai apie žmogaus santykį su Kristumi buvo pasirinkti Putnamo moksleivių ir studenčių ateitininkių metinės šventės šūkiui gegužės 17 d.

Saulėtas pavasario rytas prisidėjo prie jau ir taip kilnios nuotaikos. Sodyboje pasirodė uniformuotos moksleivės ir tautiniais drabužiais pasipuošusios studentės. Su vėliavomis iškilmingai žygiavo link koplyčios, kur 11 val. pradėjo savo šventę mišiomis ir bendra komunija. Mišias aukojo ir šventei bei Sekminėms pritaikytą pamokslą pasakė kun. St. Yla.

Po pamaldų putnamietės ir jų svečiai susėdo prie turtingo pietų stalo pasistiprinti ir pasišnekučiuoti su senai matytais artimaisiais ir draugais.

Laikas nestovi vietoje. Greit atskubėjo 2 val., ir visi susirinko į salę iškilmingai akademijai. Posėdį pradėjo Putnamo studenčių ateitininkių d-vės pirmininkė T. Ivaškaitė, pasveikindama visus "Garbė Kristui". Po to buvo įneštos vėliavos. Šalia Putnamo vėliavų dalyvavo ir dvi viešnios vėliavos iš Brocktono ir Worcesterio.

Garbės prezidiumą sudarė: Federacijos generalinis sekretorius kun. V. Dabušis, Nekalto Prasidėjimo kongregacijos motinėlė M. Aloyza, MAS Rytų Apygardos dasios vadas Tėv. J. Navys, MIC, V. Mantautas, Putnamo skaučių atstovė M. Eidukevičiūtė, bendrabučio alumnių ir buvusių Putnamo ateitininkių atstovė R. Žukaitė ir įžodininkių tėvų atstovė p. S. Kucinienė.

Moksleivių ateitininkių įžodį davė E. Gorytė, M. Kolytė, G. Mazoliauskaitė, M. Narkutė, T. Petrikonytė, A. Ramanauskaitė, D. Šumakerytė (Putnamo Barboros Žagarietės kuopa) ir J. Blanchard, J. Šimkus, L. Šimutis (Marianapolio arkivysk. J. Matulaičio kuopa). Studentų ateitininkų įžodį davė. A. Kucinaitė, V. Liaugaudaitė, N. Sabataitytė ir N. Umbrazaitė.

Po iškilmingo ateitininkų Credo skaitymo ir po himno, įžodininkus sveikino kun. V. Dabušis, Motina M. Aloyza, Z. Kucinienė ir V. Mantautas. Taip pat buvo gauti sveikinimai raštu iš SAS ir MAS centro valdybų, Fed. dvasios vado Tėvo V. Gidžiūno, O.F.M., SAS dvasios vado Tėvo T. Žiūraičio, O.P., ir buvusios putnamietės V. Mitkutės. Visi sveikintojai džiaugėsi įžodininkų ryžtu sekti Kristų ir linkėjo jiems sekmės.

Įžodininkų vardu dėkojo M. Kolytė, A. Kucinaitė ir J. Blanchard, kuris yra Amerikos prancūziukas, pasiryžęs tapti antruoju Eretu. Jis, labai gerai išlaikęs moksleivių ateitininkų egzaminus, savo padėkos žodelį tarė lietuviškai. Linkime jam sekmės einant ateitininkiškuoju keliu!

Paskaitinėje iškilmingo posėdžio dalyje buvo Fordhamo universiteto studento Kęst. Skrupskelio paskaita apie ateitininkus ir ideologiją. Ateitininkų ideologija ir principai iš esmės yra geri, tačiau, kad neprarastų savo vertės, jų forma turi būti pritaikyta laiko sąlygoms.

Po šios originalios ir gerai paruoštos paskaitos, šventės dalyviai susirinko į koplyčią gegužinėms pamaldoms. 'Marija, Marija..." giedojo lūpos ir širdys, ir ne vienas skrido mintimis į tolimus tėviškės laukus...

Meninėje programos dalyje buvo rašytojo Milašiaus minėjimas. A. Kucinaitė supažindino klausytojus su Milašiaus gyvenimo bruožais, o R. Durickaitė savo išsamiame referate nagrinėjo Milašiaus kūrybą. Toliau buvo Milašiaus poema "Lemuelio išpažinimas", kurią įscenizavo putnamietės ateitininkės, režisuojant ses. M. Kristoforai. Tai mistinė, dialogo formos poema, kuri parodo autoriaus grįžimą prie Dievo. "Žmogaus" rolę atliko studentė N. Umbrazaitė, o "chorą" sudarė moksleivės: N. Jaškulytė, S. Kavaliūnaitė, N. Kijauskaitė, M. Kolytė, R. Kucinaitė ir T. Petrikonytė.

Šventė nesibaigė su menine dalimi. Dar buvo linksmoji dalis. Vieni aplankė bendrabutiečių rankdarbių ir meno parodėlę, kitus viliojo gamta. Sodybos "liepų alėja" vaikštinėjo maži, jauni ir ne taip jauni. Dar kiti susibūrė prie užkandžių stalo pasistiprinti ir atsigaivinti nepaprastu "punču". Vyriausia virėja šiai šventei buvo kolegė L. Šileikytė. (Buvo labai skanu!).

Saulutė nusileido, mėnulis užtekėjo, žvaigždutės pakibo danguje. Tėveliai traukė namų link, o jaunimas pradėjo šokti. Sukosi poros "žiedų sūkury" (salę dekoravo D. Žemaitytė), lydimos šioje aplinkoje

Dr. V. Vygantas skaito paskaitą Bostono ateitininkų šventėje

išgarsėjusio P. Pauliukonio "orkestro" muzikos. Šokom, ir šokom, ir šokom... Kiek ilgai? Nebeatsimenu..

P. S. Šventė baigėsi giesme "Marija, Marija".

Gražina

CLEVELANDAS

Balandžio 19 p. Barzdukų bute įvyko studentų ateitininkų susirinkimas. Pirmininkavo R. Bridžius, sekr. D. Prikockytė. Susirinkime buvo diskutuojama tema "Pasaulio vizija". Diskusijose visi susirinkusieji aktyviai reiškėsi. Ryšium su operos savaite Clevelande, Vida Kasperavčiūtė skaitė referatą, liečiantį operos praeitį ir dabartį, paminėdama ir mūsų lietuviškąją operą. Be kitų aktualių klausimų, buvo svarstomas ir Motinos dienos minėjimo rengimas, taip pat ir knygų platinimo vajus.

KORP! GRANDIES METINĖ ŠVENTĖ CHICAGOJE

Ateitininkų technikų Korp! Grandis gegužės 3 Chicagoje minėjo savo metinę šventę ir 27 metų sukaktuves. Po ilgesnės pertraukos Grandis vėl pasirodo tvirta. Korporacijon atėjo nauji korporantai, pilni studentiško entuziazmo, ryžtasi tęsti kilnias tradicijas ir judinti ateitininkišką veiklą.

Šventė prasidėjo pamaldomis Tėvų Jėzuitų koplyčioje. Pritaikintą pamokslą pasakė Tėvas J. Kubilius, S.J.. Buvo pasimelsta už žuvusius ir mirusius korporantus.

Tradicinėje Grandkavoje korporantai susirinko bendriem pusryčiam. Į naujai pagamintą Grandies skydą 10 naujų korporantų įkalė savo vinutes. Aštuoni nariai buvo pakelti filisteriais, ir 4 — priimti nariais kandidatais. Buvo taip pat pagerbti ir žuvusieji korporacijos nariai. Pakėlimo ceremonijas atliko inž. A. Alkaitis, atvykęs į šventę iš Clevelando, ir inž. A. Pargauskas. Pagal tradiciją Grandkava praeina rimtai—humoristinėje nuotaikoje. Tokia nuotaika vyravo ir čia: skambėjo grandietiškos ir studentiškos dainos, rimtos ir nerimtos kalbos. Pakeltųjų vardu kalbėjo V. Budrys, filisterių — A. Kulnys. Linksmesnį savo kūrybos dalykėlį skaitė V. Daukantas. Grandkavą pravedė J. Baužys.

Tikrųjų narių ir filisterių sueigoje buvo išsirinktos naujos valdybos. Korp! Grandies valdybą dabar sudaro: Leonas Radvila — pirm., Aristidas Bičiūnas — vicepirm. ir kandidatų vadas, Vaidotas Daukantas —sekretorius. Revizijos komisiją sudarys Arvydas Tamulis. Filisteriai savo valdybon išsirinko Donatą Bielskų — pirm., Kazį Kriaučiūną — sekr. ir Vladą Sinkų — ižd.

Buvo priimtas pataisytas statutas ir aptarti įvairūs reikalai. Nutarta ištirti galimybes ir sąlygas pastatyti Amerikoje paminklą žuvusiems korporantams kovoje prieš komunistus ir nacius.

J. Paventis

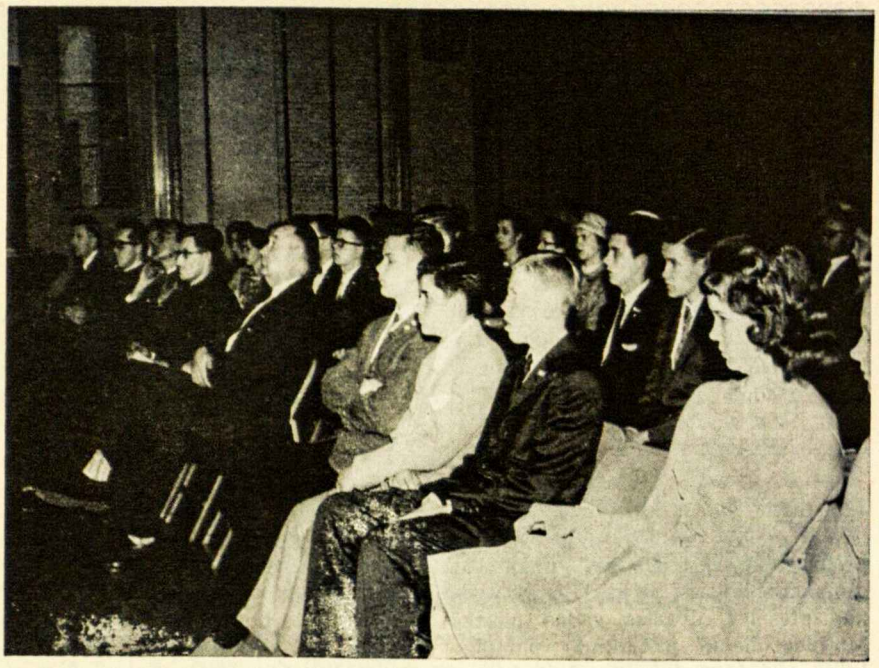

Bostono ateitininkų šventėje

BOSTONO ATEITININKŲ ŠVENTĖ

Gegužės 10 Bostone įvyko ateitininkų šventė, suruošta bendromis Brocktono ir Bostono ateitininkų jėgomis. Buvo pamaldos, per kurias pamokslą pasakė kun. V. Paulauskas.

Po pietų 3 val. Piliečių klubo salėje įvyko iškilmingas posėdis su menine dalimi. Pirmininkavo Sigitas Leimonas ir Rimvydas Liutkevičius, o sekretoriavo Liucija Paškauskaitė ir Gražina Šeduikytė. Po maldos ir ateitininkų himno dr. V. Vygantas skaitė paskaitą apie Pax Romana.

Po to buvo įžodis. Studentų ateitininkų įžodį davė: Silvija Kriščiukaitytė, Irena Lendraitytė, Birutė Duobaitė, Almantas Meižys, Aloyzas Mučinskas, Eligijus Sužiedėlis, Antanas Kriščiukaitis ir Stasys Žižniauskas. Moksleivių ateitininkų įžodį davė: Živilė Mockutė, Vida Galdikaitė, Rūta Matjoškaitė, Marytė Grinkevičiūtė, Ramūnas Girnius, Gediminas Margaitis, Kazimieras Aukštikalnis, Raimundas Balta, Kęstutis Norvaiša, Juozas Biknevičius ir Rimvydas Barūnas.

Įžodį davusių studentų vardu kalbėjo Eligijus Sužiedėlis, moksleivių vardu — Gediminas Margaitis. Įžodininkus gražiai pasveikino dvasios vadas kun. Žermokis ir Bostono sendraugių pirmininkas dr. P. Kaladė.

Dr. J. Leimonas paminėjo motinas, ir visi atsistoję sukalbėjo maldą už mirusias motinas, o atsilankiusiom motinom sugiedojo ilgiausių metų.

Iškilmingas posėdis baigtas malda ir Lietuvos himnu.

Meninėje programos dalyje dainavo solistas Benediktas Povilavičius, akomponavo kompozitorius J. Kačinskas. Irena Nikolskytė padeklamavo poezijos apie Lietuvą.

Toliau buvo vaišės ir šokiai. Vienuoliktą valandą išsiskirstėm namo, gailėdamiesi, kad šventė taip greit pasibaigė.

A. Barūnaitė

KONKURSAS

Kaip praeitam numeryje buvo skelbta, nuo birželio 1 iki lapkričio 1 prasideda Ateities platinimo vajus. Kas daugiausia išplatins, tam skiriama 50.00 dol. premija, kurią paaukojo kun. dr. Juozas Prunskis.

Visos kuopos ir draugovės prašomos įsijungti į Ateities platinimo vajų.

MA SĄJUNGOJE

ŠVENTĖ KENNEBUNKPORTE

Jau du metai, kaip pranciškonų gimnazijoje veikia moksleivių ateitininkų Prano Dovydaičio kuopa, bet iki šiol daugumas jos narių dar nebuvo davę įžodžio. Tik šį pavasarį, kuopos globėjui paraginus, įžodžiui buvo paruošta 11 kandidatų.

Įžodžio šventė buvo gegužės 3. Jos metu lietuvišku papročiu buvo paminėta ir Motinos diena. Šventė prasidėjo ryto mišiomis, per kurias gimnazijos mokiniai giedojo lietuviškas giesmes, dvasios vadas pasakė Motinos dienai pritaikintą pamokslą ir visi įžodininkai priėmė komuniją.

Iškilmingas įžodžio posėdis buvo 2 v. p.p. Jį atidarydamas kuopos pirmininkas R. Sužiedėlis, nušvietęs šventės reikšmę ir pasveikinęs svečius, garbės prezidiuman pakvietė Ateitininkų Federacijos vadą S. Sužiedėlį, gimnazijos direktorių Tėv. G. Baltrušaitį, J. Jakavonytę, kun. J. Švagždį, A. Sužiedelienę ir Ateitininkų Federacijos ir kuopos dvasios vadą ir globėją Tėv. V. Gidžiūną.

Įnešus iš Brocktono kuopos skolintą ateitininkų vėliavą, pirmininkas pakvietė įžodį duodančius kandidatus: S. Dėdiną, R. Graudušį, E. Grėbliūną V. Grybauską, G. Ivašką, G. Mitkų, R. Mureiką, J. Pečinį, J. Petrauską, M. Prišmantą ir R. Sprindžiūną. Davę įžodį, pabučiavę vėliavą ir iš Federacijos vado gavę ženklelius, įžodininkai susėdo į savo vietas.

Juos sveikino visi garbės prezidijumo svečiai. Ilgesnį ir reikšmingą žodį pasakė Ateitininkų Federacijos vadas S. Sužiedėlis, paaiškindamas įžodžio prasmę ir ideologijos reikšmę ir pasaulėžiūros sampratą.

Į šventę buvo kviestos aplinkinės kuopos, bet tik Brocktono kuopa atsiuntė sveikinimą ir savo atstovą. Tiesa, atvyko, bet jau pavėlavęs Rytų apygardos dvasios vadas Tėv. J. Navys, MIC., ir Marijanapolio kuopos pirmininkas. MAS Centro Valdyba, Rytų apygardos valdyba ir Bostono kuopa raštu atsiuntė savo sveikinimus. Sveikinimams ir kalboms pasibaigus, įžodininkų vardu žodį tarė S. Dėdinas.

Po oficialaus šventės posėdžio prasidėjo meninė dalis, kurioje E. Grėbliūnas padeklamavo B. Brazdžionio eilėraštį "Motinai", J. Long pianinu paskambino kelis muzikos kūrinėlius, V. Grybauskas paskaitė vaizdelį "Motina" V. Mikalauskas pasakė Maironio eilėraštį "Užmigo žemė". Paskui buvo dainos. Šventės programa užbaigta Tautos himnu.

Po programos buvo užkandžiai, po kurių svečiai išsiskirstė, o naujieji ateitininkai su karštais pasiryžimais žengia į ateitininkišką gyvenimą ir veikimą.

Romanas Mureika

CHICAGA

Prano Dielininkaičio kuopa, kuri apima Marquette Parko apylinkėj gyvenančius moksleivius ateitininkus, balandžio 5 kuopos susirinkime išsirinko naują valdybą: pirmininkė Rita Jaraitė, nariai: V. Valaitis, Č. Kybartas, J. Juozevičiūtė, Patlabaitė ir kandidatė Praninskaitė.

Kuopos būreliams dabar vadovauja: jaun. mergaitėms A. Šulaitytė, jaun. berniukams R. Repšys ir vyresniems A. Paliokaitė.

Susirinkime moksleiviai susidomėję klausės Aldonos Šmulkštienės paskaitos. Po to patys moksleiviai atliko programą; Elena ir Viktutė Brazdžionytės kanklėmis paskambino Laimutė Underytė su Viktute Brazdžionyte padainavo.

E. N.

Marijos kuopos moksleivių ateitininkų susirinkime balandžio 5 d. 23 kuopos nariai davė ateitininkišką įžodį ir gavo ženklelius bei juosteles.

Šv. Jurgio kuopa balandžio 26 šv. Jurgio parapijos salėje surengė

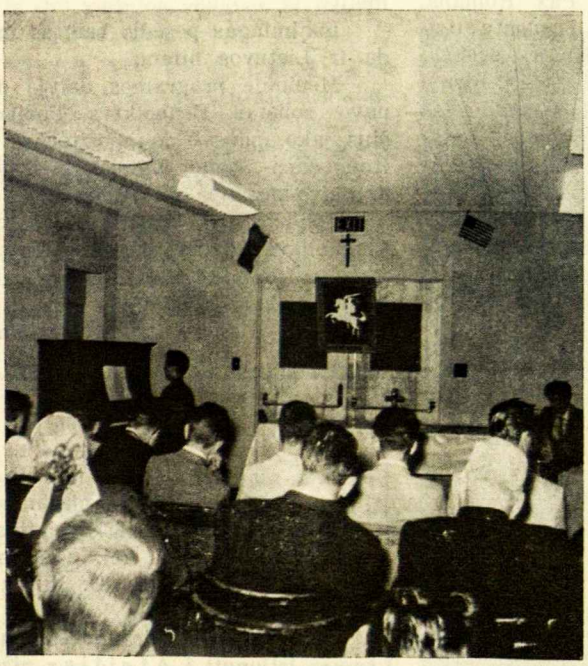

Kennebunkport, Maine, ateitininkai savo šventėje klausosi muzikos

Prano Dovydaičio kuopos ateitininkai ir svečiai įžodžio šventės metu Kennebunkport, Me.

tradicinę šventę ir suvaidino montažą "Viena diena stovykloje". Montažą režisavo dramos aktorė Stasė Kielaitė.

Šeimos šventę surengė Chicagos ateitininkai gegužės 17, per Sekmines, Jaunimo Centre.

Ateitininkų gegužinė surengta gegužės 24 Chicagoje, tėvų marijonų ūkyje.

BROOKLYNAS

Gegužės 9 įvyko Marijos Pečkauskaitės kuopos susirinkimas, kuriame paminėta ir Motinos diena. Susirinkimą pradedant, kuopos dvasios vadas kun. J. Pakalniškis sukalbėjo maldą, pirmininkavo A. Vainius, sekretoriavo I. Sandanavičiūtė.

Žodį apie kantrybę tarė kuopos pirmininkas A. Vainius, apie motiną kalbėjo kun. J. Pakalniškis, pabrėždamas, kad pagarba ir meilė tėvams turėtų būti visą laiką.

Einamuose reikaluose prisiminta ateitininkų šventė, kuri bus birželio 7 Angelų Karalienės parapijoje.

Susirinkimas baigtas malda.

d.n.

IR PUTNAMIŠKĖS SUSIDOMĖJO MENU

Balandžio 11 Barboros Žagarietės kuopa išsirengė aplankyti Bostono meno muzėjų. Po mišių ir komunijos papusryčiavę pasikėlėm kelionei. Mus vežė kun. V. Paulauskas, ses. M. Apolinara ir R. Pauliukonis.

Nors lauke buvo ūkanota, bet iš mašinų sklido juokas ir dainos.

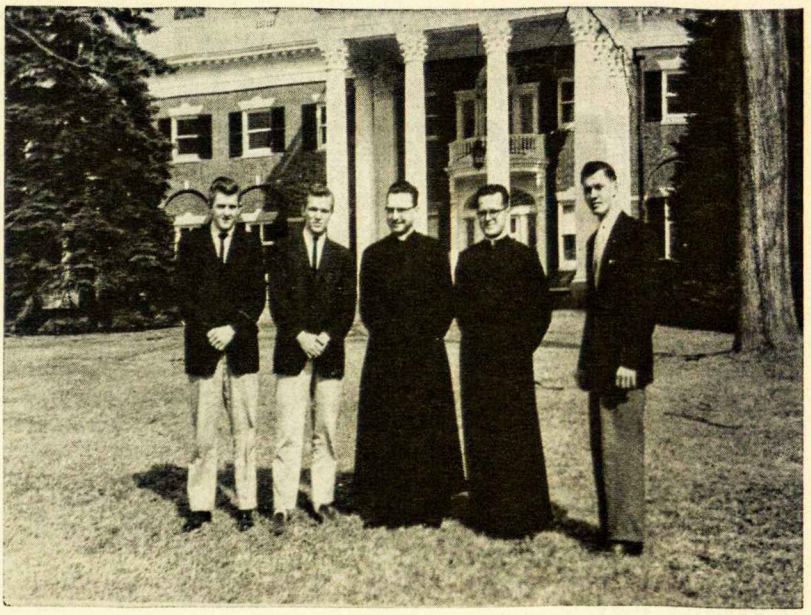

Arkiv. J. Matulaičio moksl. ateitininkų kuopos valdyba Marijanopolyje. Iš k. į d.: Robertas Dovydaitis — ižd., Jonas Šimkus — sekr., kun. St. Saplys, MIC, — dvasios vadas; kun. J. Navys, MIC, — MAS rytų apygardos dvasios vadas, ir Jonas Milašius — pirmininkas

Prie muzėjų pasiskirstėme mažesniais būreliais ir ėjome studijuodami senovės eksponatus.

Matėme Tolimųjų bei Vidurinių Rytų, Egipto ir Amerikos skyrius. Labiausiai patiko Egipto skyrius, kuris turi daug mumijų. Matėme daugybę garsių dailininkų — Rubens, Renoir, Carpeaux, Rembrandt, Duc-Van Gogh, Monet ir kitų paveikslų. Be to, aplankėme ir kitas Bostono įžymybes. Kai reikėjo namo keliauti, visos jau buvom labai išvargę.

Sika

SYDNĖJUS, AUSTRALIJA

Gegužės 10 Sydnėjaus arkivysk. J. Matulaičio kuopos būrelis ir "Aušros" tunto skautai-ės suruošė Sydnėjaus motinoms pagerbti minėjimą. Paskaitą skaitė A. Bučinskas. Meninėje dalyje publikos ypač šiltai buvo sutikta garsėjanti australų tarpe pianistė I. Vilnonytė, padainavusi keletą liaudies dainų ir įrodžiusi, kad Irena ne tiktai gerai skambina, bet turi ir puikų sopraną balsą. Minėjime dalyvavo apie 400 lietuvių.

ab

Barboros Žagarietės kuopos moksleivės pasirengusios kelionei

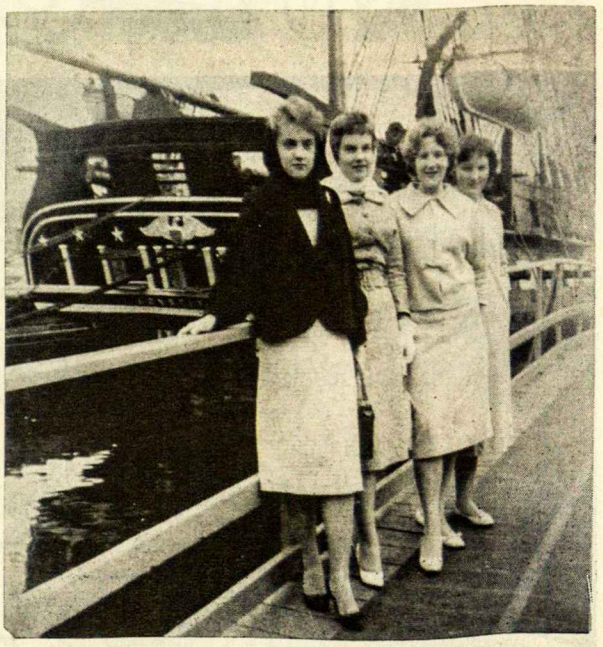

Apžiūrimi laivai Bostono uoste

KELIONĖ Į DAINAVOS STOVYKLĄ

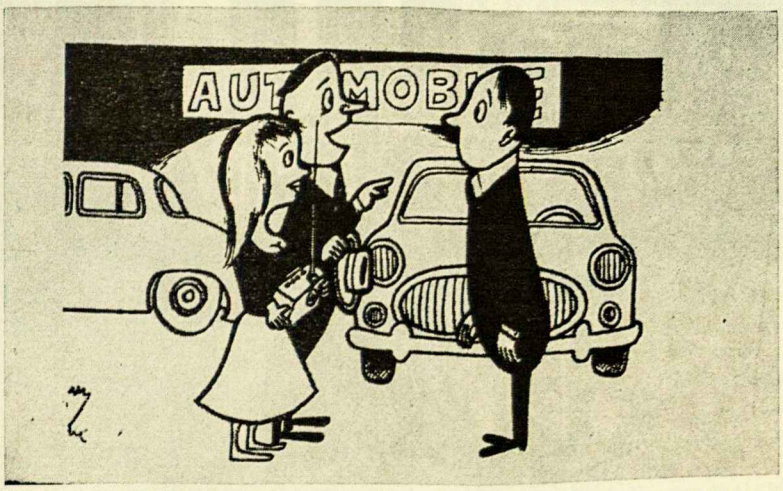

Detroito studentai pakely klausia: "Kaip greičiau patekti į Dainavos stovyklą

Acha, Philadelphijos atstovai neperkopia Pennsylvanijos kalnų

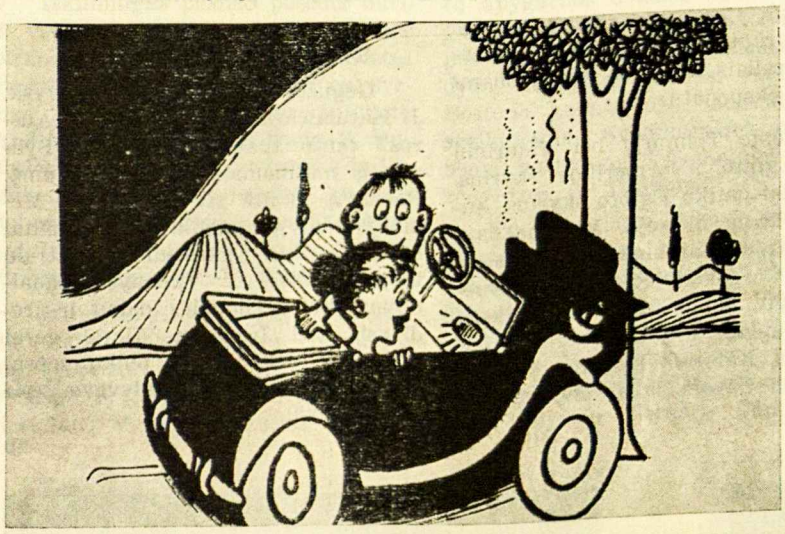

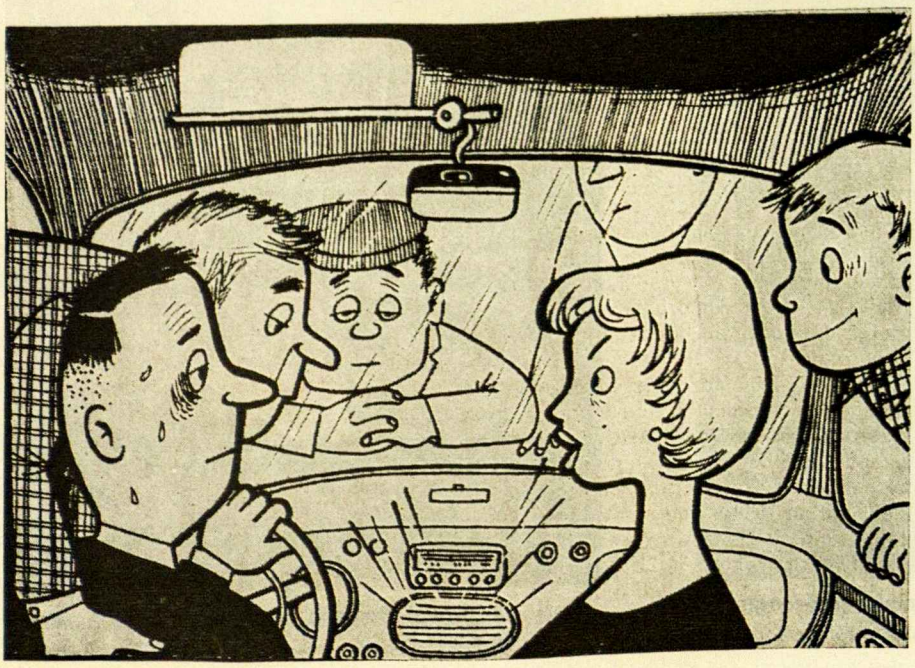

Kreivos Šypsenos

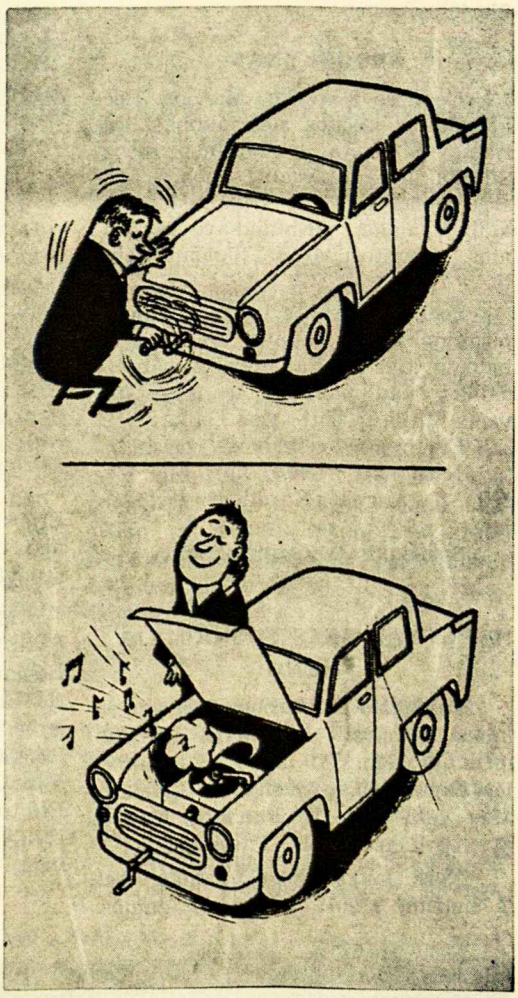

Rūpestingas sendraugis rengiasi aplankyti stovyklą su muzika

Kreivos Šypsenos linki visų stovyklų visiems stovyklautojams kuo daugiausiai šypsotis.

Chicagos jaunimas posėdžiauja, kaip stovykloje sukelti sūkurį

ŠACHMATAI

Rašo K. MERKIS

Gediminas Šveikauskas, žymiausias So. Bostono lietuvių šachmatų klubo žaidėjas, gegužės 8-10 d.d. laimėjo New Yorke pirmą vietą USCF Ratings turnyre, surinkęs 4½-½ taško. G. Šveikauskas lanko Harvardo universitetą. Balandžio pabaigoje jis laimėjo antrą vietą N. Anglijos pirmenybėse.

Kazys Jakštas, Chicagos ekspertas, laimėjo Illinois universiteto pirmenybes su 6½-½ tš.

Ignas Žalys iš Montrealio laimėjo didžiulį 1952-53 metų Golden Knights korespondenc. turnyrą, skelbia Chess Review, gegužės nr. kuriame buvo arti pusantro tūkstančio dalyvių.

Boston Sunday Globe, gegužės 10 d. talpino Šveikausko laimėtą partiją N. Anglijos turnyre. Baltais lošė Sadowsky, juodais — Šveikauskas, pasirinkęs sicilišką apsigynimą. 1.e4 c5 2.Žf3 d6 3.d4 c:d 5.Ž:d Žf6 6.Žc3 a6 6.Re2 e5 7.Žf3 (geriau Žb3) Re 7 8.0-0 0-0 9.Bel b5 10.a3 Rb7 11.Rfl Žbd7 12.Rg5 Bc8 13.Vd2 Vc7 14.Bacl Bfd8 15.Rd3 Žb6 16.R:Žf6 R:R 17.Že2 d5 18.Žg3 Žc4 19.R:Žc4 d:e4! 20.Ve3 e:Ž 21.Rd3 f:g2 22.Rf5 Bb8 23.Rh3 Bd4 24.R:g2 R:R 25.K:R Bbd8 26b3 Vd7 27.Be2 Bh4 28.Že4 Bg4+ 29.Kfl Vf5 30.Žg3 Vg6 31.Vf3 Bh4 32.V-g2 Vh6 33.Žf5 V:B+ 34.Bel V:c2 35.Ž:B R:Ž ir baltieji pasidavė.

NEUŽMIRŠKITE

VISIEMS MOKYKLĄ BAIGUSIEMS
GERIAUSIA DOVANA

VYTAUTO AUGUSTINO
nuotraukų albumas
LIETUVA

Knygoje sutelkti patys gražieji Lietuvos vaizdai iš pajūrio, Kauno, Vilniaus, nuostabūs ežerai, miškai, miesteliai, kaimai, kurie kiekvienam prakalbės paliktos tėvynės ilgesiu.

❖

IŠLEIDO ATEITIS

916 Willoughby Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Kaina $5.00

★ ★

Sibiro lietuvių maldaknygė

MARIJA,
GELBĖKI MUS

geriausia dovana visiems.
Jos kaina tik $1.00.

Užsakymus siųsti:

ATEITIS
916 Willoughby Ave.,
Brooklyn 21, N. Y.

★ ★

Ar jau turite įsigiję?

Prof. St. Šalkauskio
ATEITININKŲ IDEOLOGIJA
$3.00

ŠV. PIJUS X
Ateitininkų Sąjūdžio įkvėpėjo gyvenimas
$2.00

Alfos Sušinsko
JAUNYSTĖS MARŠAS
$1.00

užsakymus siųskite:

ATEITIS
916 Willoughby Ave.
Brooklyn 21, N. Y.

ALp(LKA)1786
1959, Nr.6

Teniso aikštė šv. Antano gimnazijoje Kennebunkport, Me.

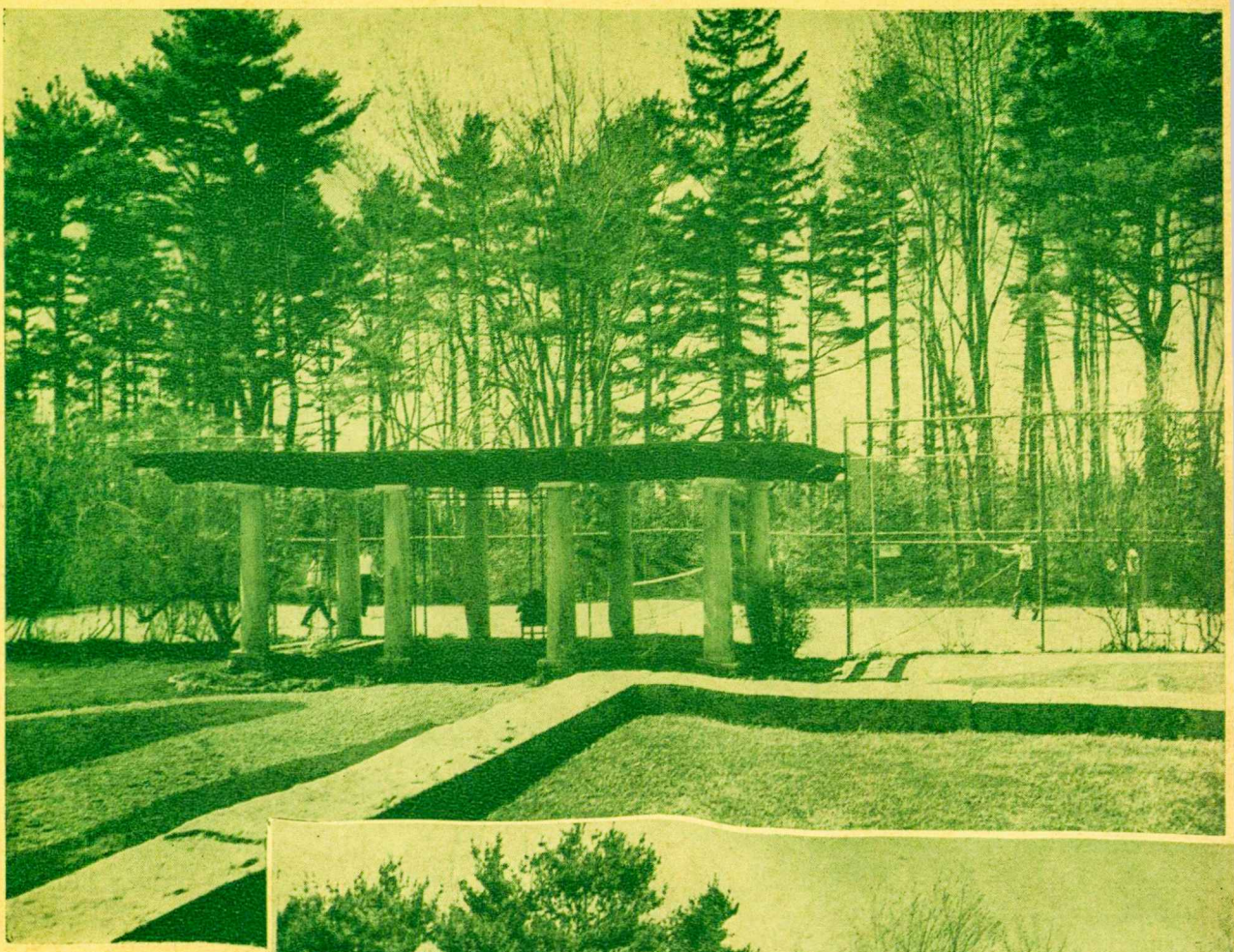

šv. Antano gimnazijos mokiniai Kennebunkporte, Me., žaidžia tinklinį

30, 725, 83